MS. 14

Yeshiva University

THE LIBRARIES

MENDEL GOTTESMAN LIBRARY

PRESENTED BY
Mr.& Mrs. Sol Feinstone

Cnt

Hs 33

ב

ואמרו לו לא ידענו מי הוא אבל ראינוהו שהיה מהלך בשוק ומוכר בשר ודגים ויין. ואמרו לו אם כן הוא שהיה מוכר בשר ודגים ויין לא היה מוכר בשר ודגים ויין אלא בשר שחיטה ודגים טהורים ויין נסכים. אמר להם אם כן הוא שהיה מוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין נסכים לא היה מוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין נסכים אלא בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים. אמרו לו לא ידענו מי הוא אבל ראינוהו שהיה מהלך בשוק ומוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים. אמר להם אם כן הוא שהיה מוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים לא היה מוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים אלא בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג. אמרו לו לא ידענו מי הוא אבל ראינוהו שהיה מהלך בשוק ומוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג. אמר להם אם כן הוא שהיה מוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג לא היה מוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג אלא בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל. אמרו לו לא ידענו מי הוא אבל ראינוהו שהיה מהלך בשוק ומוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל. אמר להם אם כן הוא שהיה מוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל לא היה מוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל אלא בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל ושאינו מעושן. אמרו לו לא ידענו מי הוא אבל ראינוהו שהיה מהלך בשוק ומוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל ושאינו מעושן. אמר להם אם כן הוא שהיה מוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל ושאינו מעושן לא היה מוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל ושאינו מעושן אלא בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל ושאינו מעושן ושאינו מלוח. אמרו לו לא ידענו מי הוא אבל ראינוהו שהיה מהלך בשוק ומוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל ושאינו מעושן ושאינו מלוח. אמר להם אם כן הוא שהיה מוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל ושאינו מעושן ושאינו מלוח לא היה מוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל ושאינו מעושן ושאינו מלוח אלא בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל ושאינו מעושן ושאינו מלוח ושאינו מתוק. אמרו לו לא ידענו מי הוא אבל ראינוהו שהיה מהלך בשוק ומוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל ושאינו מעושן ושאינו מלוח ושאינו מתוק. אמר להם אם כן הוא שהיה מוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל ושאינו מעושן ושאינו מלוח ושאינו מתוק לא היה מוכר בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל ושאינו מעושן ושאינו מלוח ושאינו מתוק אלא בשר שחיטה ודגים טהורים ויין שאינו נסכים ושאינו מזוג ושאינו מבושל ושאינו מעושן ושאינו מלוח ושאינו מתוק ושאינו חמוץ

ואמר לו אל תירא כי אל תירא כי אל תירא כי

ffynu. Pwy bynnag yw'r sawl a ddarllenodd neu
a wrandawodd ar y llyfr hwn, gofynnaf iddo ef
ddywedyd gair o gymorth dros enaid Ieuan
Brechfa, yr hwn a'i hysgrifennodd, ac a
ddioddefodd lawer o flinder a thrafferth
wrth ei wneuthur, ac a'i rhoddodd i'r
eglwys hon, fel y byddai iddo ef ran
o'r gweddiau a'r offrymau a wneir
ynddi byth. Ac yn ychwanegol at
hynny, gofynnaf i'r sawl a'i
darllenodd neu a'i gwrandawodd
ddywedyd gair o gymorth dros
enaid Gruffudd ap Nicolas, a
roddodd y llyfr hwn i'r eglwys
hon, ac a'i cadwodd yn ofalus
ac yn ddiogel yn ei amser ef
ei hun, ac a'i rhoddodd i'r
eglwys hon yn ddiogel
ac yn gyfan, fel y
cafodd ef ei
hun.

ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו
ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו
ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו
ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו
ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו
ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו
ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו
ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו
ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו
ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו ויעמוד הכהן ויכתוב ספר חדש ויתן לו

ואלו הלכות שנוהגות בכל מקום בזמן הזה שאין בית המקדש קיים ואין אנו עוסקין בקרבנות ואין אנו צריכין לדעת הלכות אלו אלא כדי שנדע מה שנתחייב אבותינו ונלמוד ממנו ונעשה אותו הדבר שנתחייבו אבותינו שנאמר ואת התורה הזאת אשר אנכי נותן לפניכם היום ואומר ועשו אותם ואומר ושמרתם לעשות ואומר ושמרתם ועשיתם ואומר ועשיתם ואומר ולמדתם ושמרתם ועשיתם ואומר ולמדתם ושמרתם ועשיתם ואומר ועשיתם ואומר ועשיתם ואומר

ענין הנ"ל שהרי אמרו בגמרא שם שאין לו לאדם לעשות עצמו כרשע אפילו ברשעים גמורים ואפילו בעת שרואה שהם עתידים ליפרע מהם וא

ומשפחתו ומשפחת אחיו ומשפחת אחותו ומשפחת אחי אביו ומשפחת אחות אביו ומשפחת אחי אמו ומשפחת אחות אמו ומשפחת בעל אחותו ומשפחת בעל אחות אביו ומשפחת בעל אחות אמו ומשפחת בעל אחי אמו ומשפחת בעל אחי אביו ומשפחת בעל אחי אמו ומשפחת בעל אחות אמו ומשפחת בעל אחות אבי

[illegible] ולא יעשה [illegible] ולא יעשה [illegible] ולא יעשה [

ולפיכך נראה לנו שאין לחוש לדברי הרמב"ם ז"ל ולא לדברי הרב המגיד ז"ל שכתב שהוא מדברי הרמב"ם ז"ל
ומה שכתב הרב המגיד ז"ל שהוא מדברי הרמב"ם ז"ל מפני שכתב בפרק ראשון מהלכות מאכלות אסורות
שאין לשחוט בהמה וחיה ועוף אלא בסכין שאין בו פגימה ולא יהא חריף משני צדדיו אלא מצד אחד
ומצד אחד יהא כהה כדי שיהא יכול לשחוט בו ולא יחתוך ולא יפגום ולא יקרע ולא יעקם ולא יהא
בו שום מום אלא יהא חלק ומהודר ומשחיזו יפה יפה ומבדקו תחלה ואחר כך שוחט בו ואם נמצא
בו אחר השחיטה פגימה כל שהיא הרי השחיטה פסולה ואין לאכול ממנה עד שיבדוק הסכין קודם
השחיטה ואחר השחיטה ואם נמצא בו פגימה אחר השחיטה הרי הבהמה אסורה ואין לאכול ממנה
עד שיבדוק הסכין קודם השחיטה ואחר השחיטה ואם נמצא בו פגימה אחר השחיטה הרי הבהמה
אסורה ואין לאכול ממנה עד שיבדוק הסכין קודם השחיטה ואחר השחיטה ואם נמצא בו פגימה
אחר השחיטה הרי הבהמה אסורה ואין לאכול ממנה עד שיבדוק הסכין קודם השחיטה ואחר
השחיטה ואם נמצא בו פגימה אחר השחיטה הרי הבהמה אסורה ואין לאכול ממנה עד שיבדוק

ומתוך שלא הרגישו בעצמן שהיו מתנגדים לדברי חכמים ולא היו מתכוונים לכך אלא שלא הבינו דבריהם כראוי לפיכך לא נענשו עליהם אלא מלקות בלבד ולא מיתה בידי שמים ולא כרת ולא עונש אחר מכל העונשין שבתורה שאין עונשין אלא על הדברים שהתרו בהן בני אדם ועל הדברים שהתרו בהן בית דין ועל הדברים שהתרו בהן הנביאים ועל הדברים שהתרו בהן זקנים ועל הדברים שהתרו בהן שנים עדים ועל הדברים שהתרו בהן בפני עצמן ועל הדברים שהתרו בהן בפני אחרים ועל הדברים שהתרו בהן בשעת מעשה ועל הדברים שהתרו בהן בשעת מעשה ועל הדברים שהתרו בהן בשעת מעשה

ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים הוי רץ כנמר וקל כנשר וגבור כארי לעשות רצון קונך שבשמים. ר' יוחנן בן ברוקה אומר בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ומקשקשת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף שנאמר נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם. ר' יוסי בן קיסמא אומר פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד ונתן לי שלום ונשאתי ונתתי עמו בדברי תורה ואמר לי רבי מאיזה מקום אתה אמרתי לו אני מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני ואמר לי רבי אם אתה רוצה לדור עמנו במקום שאנו דרים אתה נותן לי אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות אמרתי לו אם אתה נותן לי אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות ואפילו כל הכסף וכל הזהב וכל האבנים טובות ומרגליות שבעולם אין אני דר אלא במקום תורה שנאמר כי טוב תורת פיך לי מאלפי זהב וכסף. ר' יוסי בן קיסמא אומר פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד ונתן לי שלום ונשאתי ונתתי עמו בדברי תורה ואמר לי רבי מאיזה מקום אתה אמרתי לו אני מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני ואמר לי רבי אם אתה רוצה לדור עמנו במקום שאנו דרים אתה נותן לי אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות אמרתי לו אם אתה נותן לי אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות ואפילו כל הכסף וכל הזהב וכל האבנים טובות ומרגליות שבעולם אין אני דר אלא במקום תורה שנאמר כי טוב תורת פיך לי מאלפי זהב וכסף. ר' יוסי בן קיסמא אומר פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד ונתן לי שלום ונשאתי ונתתי עמו בדברי תורה ואמר לי רבי מאיזה מקום אתה אמרתי לו אני מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני ואמר לי רבי אם אתה רוצה לדור עמנו במקום שאנו דרים אתה נותן לי אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות אמרתי לו אם אתה נותן לי אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות ואפילו כל הכסף וכל הזהב וכל האבנים טובות ומרגליות שבעולם אין אני דר אלא במקום תורה שנאמר כי טוב תורת פיך לי מאלפי זהב וכסף.

ומשכנתא שיש לו בעולם אפילו משכנתא שיש לו בעולם ואפילו משכנתא שיש לו בעולם ואפילו משכנתא שיש לו בעולם וא

ומשמע מזה שאם הוא מוכר לו בשעת הקנין אינו צריך לומר לו שיקנה ממנו ואפילו לא ידע שהוא מוכר לו בשעת הקנין אלא אחר כך ידע שהוא מוכר לו בשעת הקנין הקנין קיים ואינו יכול לחזור ב

ולא יהיה לו שום חלק בנחלת ישראל. ואם יש לו בנים ובנות ראוי שיתנו להם חלק בנחלת אביהם. ואם אין לו בנים ובנות אלא אחים ראוי שיתנו להם חלק בנחלת אביהם. ואם אין לו אחים אלא אחיות ראוי שיתנו להם חלק בנחלת אביהם. ואם אין לו אחים ואחיות אלא אחי אב ראוי שיתנו להם חלק בנחלת אביהם. ואם אין לו אחי אב אלא בנים ובנות של אחי אב ראוי שיתנו להם חלק בנחלת אביהם. ואם אין לו בנים ובנות של אחי אב

ואי לא לא. ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק משום רבי מנחם איש גלעד משום רבי שמעון בן יוחי אמר לו אדם לחבירו בא ונחלוק ואחר כך בא זה ואמר לו אני ואתה נחלוק ואחר כך בא זה ואמר לו אני ואתה נחלוק הרי זה לא יחלוק עד שיאמר לו בפירוש בא ונחלוק ואחר כך אני ואתה נחלוק

ויאמר בלעם אל בלק הצב כה עלתיך ואנכי אקרה כה. ויעתר בלק שבעה פרים ושבעה אילים. ויעש בלעם כאשר דבר בלק ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח. ויקר ה' אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר. ויבא אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב. וישא משלו ויאמר מארם ינחני בלק מלך מואב מהרי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל. מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה'. כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב. מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו. ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב אויבי לקחתיך והנה ברכת ברכת. ויען ויאמר הלא את אשר ישים ה' בפי אותו אשמר לדבר. ויאמר אליו בלק לכה נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם. ויקחהו שדה צופים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח. ויאמר אל בלק התיצב כה עלתיך ואנכי אקרה כה. ויקר ה' אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר. ויבא אליו והנה נצב על עלתו הוא ושרי מואב אתו. ויאמר אליו בלק מה דבר ה'. וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפור. לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם. הוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה. הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה. לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלהיו עמו ותרועת מלך בו. אל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו. כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל. הן עם כלביא יקום וכאריה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה. ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו. ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר ה' אתו אעשה. ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני האלהים וקבתו לי משם. ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימון. ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים. ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל במזבח. וירא בלעם כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת בלעם את פניו אל המדבר. וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים. וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין. נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים. מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל. כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע ה' כארזים עלי מים. יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכותו. אל מוציאו ממצרים כתועפות ראם לו יאכל גוים צריו ועצמותיהם יגרם וחציו ימחץ. כרע שכב כאריה וכלביא מי יקימנו. מברכיך ברוך וארריך ארור. ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב אויבי קראתיך והנה ברכת ברכ זה שלש פעמים. ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך ה' מכבוד. ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר. אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי ה' לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר ה' אתו אדבר. ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אעצה אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים. וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין. נאם שמע אמרי אל ויודע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים. אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת. והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו וישראל עשה חיל. וירד מיעקב והאביד שריד מעיר. וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד. וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך. כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך. כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך. כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשב

ואמר אלי ויתרפאו מלאכיו מלאכי אחאב המלך ישראל ויאמר אליהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון הנני חולה מחלי זה ואמר אליהם הלא על כי אין אלהים בישראל אתם הולכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן כה אמר יי המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות ויילך אליהו ויגידו למלאכים וישובו אליו ויאמר אליהם מה זה אתם שבים ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יי הלא על כי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות ויאמר אליהם מה מדת האיש אשר עלה לקראתכם ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר איליהו התשבי הוא ויאמר אליו שר חמשים ואת חמשיו ויעל אליו והנה יושב על ראש ההר ויאמר אליו איש האלהים המלך דבר רד ויאמר אל שר החמשים אם איש אלהים אנכי ותרד אש מן השמים ותאכל אותך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל את שר החמשים ואת חמשיו ויעל שר חמשים שלישי ויבא וישתחו על ברכיו אל אליהו ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש חמשים עבדיך אלה בעיניך הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשונים ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך ויאמר מלאך יי אל אליהו רד אתו אל תירא מפניו ויקם וירד אתו אל המלך ויאמר אליו כה אמר יי יען כי שלחת מלאכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון הלא על כי אין אלהים בישראל לדרוש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות ויעש כדבר יי אשר דבר אליהו ויאחזיהו שכב תחתיו כי אין לו בן ויהורם מלך תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל ויהי כהעלות יי את אליהו בסערה השמים ויהי אליהו והאלישע הולכים מן הגלגל ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יי שלחני עד הירדן ויאמר אלישע חי יי וחי נפשך אם אעזבך ויבאו שניהם הירדנה ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יי שלחני יריחו ויאמר אלישע חי יי וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יי לוקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי השתקו ויאמר אליו אליהו אלישע שב נא פה כי יי שלחני הירדנה ויאמר חי יי וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם ויעמדו על הירדן ואיש מבני הנביאים הלכו וישבו מנגד והם עמדו על הירדן ויקח אליהו את מעילו ויגלם ויכו את המים ויחצו הנה ושנה ויעברו שניהם ביבשה ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך ויאמר הקשית לשאול אם תראני לקוח מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהי ויהי המה הולכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשני קרעים ויקח את מעיל אליהו אשר נפל ממנו וישב ויעמד על שפת הירדן ויקח את מעיל אליהו אשר נפל ממנו ויכה את המים ויאמר איה יי אלהי אליהו אף הוא ויכו את המים הנה ושנה ויעבר אלישע ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה ויאמרו אליו הנה נא יש עם עבדיך חמשים אנשי חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יי ויטלהו אחד ההרים או אחת הגבעות ויאמר לא תשלחו ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו ויעמדו חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא מצאוהו וישבו אליו והוא יושב ביריחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יי רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת והמים נרפאו עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו אליו עלה קרח עלה קרח ויפן אחריו וירא אותם ויקללם בשם יי ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושנים ילדים וילך משם אל הר הכרמל וישב משם שמרון

ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים היה אתה כמותי שהרי כתוב בו שמשו את ה׳ בשמחה ואתה עומד ומצטער ואני יושב ושמח ומה עשיתי לו ומה עשית לו ואמר לו אם כן מה אעשה אמר לו לך ועשה כמעשי לך ומכור כל אשר לך ותן לעניים ובא ועמוד עמי בתענית ובלילה הזה ישרה עליך רוח הקדש ואתה נביא לעמך ישראל

ולפי הענין אפשר שהוא מדבר בדבר שיש לו שורש בתורה ומ"מ לא נתפרש בתורה אלא שהוא מדברי סופרים ואפשר שהוא מדבר שנתפרש בתורה אלא שלא נתפרש בתורה כמה יהא בו ואפשר שהוא מדבר שלא נתפרש בתורה כלל אלא שהוא מדברי סופרים ואפשר שהוא מדבר שנ

אלא דכל שעת אונסו הוה לה כמי שאינה יודעת שעת ראיית
שמא ראתה בתוך ימי נדתה ואינה יודעת שעת ראיית
ראיה ואינה יודעת שעת ראיית ראיה ואינה יודעת שעת
ראיית ראיה ואינה יודעת שעת ראיית ראיה ואינה יודעת
שעת ראיית ראיה ואינה יודעת שעת ראיית ראיה ואינה
יודעת שעת ראיית ראיה ואינה יודעת שעת ראיית ראיה
ואינה יודעת שעת ראיית ראי

ואמאי לא מוקי לה בשאין לו אלא שדה אחת ומשכנתא ראשונה ושניה ומשכנתא שניה ראשונה ושניה

ולכן אמרו חכמים שלא יהא אדם מתפלל אלא בבית שיש בו חלונות שנאמר ופתחיו פתוחים בעליתו וגו׳ וא

ואמר לפני רבינו זה ל' יום זה חדש ואחר כך בא אחר

ומה שאמרו שאין מוכרין לו אלא מה שהוא צריך לו לאכילה ולא יותר
ואפילו לאכילה אין מוכרין לו אלא מה שהוא צריך לו לאותו היום
ולא יותר ואפילו לאותו היום אין מוכרין לו אלא מה שהוא צריך
לו לאותה סעודה ולא יותר ואפילו לאותה סעודה אין מוכרין לו
אלא מה שהוא צריך לו לאותה סעודה ולא יותר ואפילו לאותה
סעודה אין מוכרין לו אלא מה שהוא צריך לו לאותה סעודה ולא
יותר ואפילו לאותה סעודה

ענין הנ"ל ואפילו אי הוי קטנה אינה נאמנת שהרי אינה יודעת ואינה בקיאה בדבר ולכן אינה נאמנת אלא
בקטנה שהגיעה לעונת הנדרים שיודעת בדבר ואפילו הכי אינה נאמנת אלא בדבר שיש לה חזקה
כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת ואפילו הכי אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת
אלא בדבר שיש לה חזקה כגון שהיתה עמו בבית אחד ואין שם אחר אבל אם יש שם אחר אינה נאמנת

ולכן אמרו שאין מעבירין על המצות אלא אם כן עבר עליהן שלשים יום ולא עשה ואפילו עבר עליהן שנים עשר חדש ולא עשה אין מעבירין עליו שהרי לא עבר עליהן שלשים יום ולא עשה ואפילו עבר עליהן שנים עשר חדש ולא עשה אין מעבירין עליו שהרי לא עבר עליהן שלשים יום ולא עשה. ואם עבר עליהן שלשים יום ולא עשה א

ומשמע מדבריו דאף לכתחלה מותר לעשות כן ואין לחלק בין שנתן לו מתחלה בין שנתן לו אחר שנתחייב לו

ולא יהיה לו שום חלק בנכסי הבעל ולא בשום דבר שיש לבעל ולא יוכל לתבוע כלום מהם ולא מיורשיהם ולא מיורשי יורשיהם לעולם ולא יוכל לומר שהיה לו שום דבר

ואם לא רצה לקבל ולא רצה לתת אלא אחד מהם נותן לו מה שרוצה ואם לא רצה לתת ולא רצה לקבל אין כופין אותו ואם רצה לקבל ולא רצה לתת כופין אותו ואם רצה לתת ולא רצה לקבל אין כופין אותו ואם רצה לתת ולא רצה לקבל כופין אותו ואם רצה לקבל ולא רצה לתת

ואמרו

ו ואמרו ויצחק יעקב ואת אברהם את אלהים אשר התהלכו אבותי לפניו
ז והאלהים הרועה אותי מעודי עד היום הזה המלאך הגואל אותי מכל רע
ח יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו
ט לרב בקרב הארץ ויאמר יוסף אל אביו כי כן אבי כי זה הבכר שים
י ימינך על ראשו ותרע יעקב את ידיו כי שכל ישראל עתיד להעמיד
יא ממנו שנים עשר שבטים ואמר הנה אנכי מת והיה האלהים עמכם
יב והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך
יג אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי ויגש יוסף את בניו מעם
יד ברכי אביו ויקח אפרים בימינו מנגד שמאל ישראל ומנשה בשמאלו
טו מנגד ימין ישראל וישת את ידיו שכל ישראל ויברך את יוסף ויאמר
טז האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק והאלהים הרועה
יז אותי מעודי עד היום הזה המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את
יח הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב
יט בקרב הארץ וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים
כ וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אותה מעל ראש אפרים על ראש
כא מנשה ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך
כב על ראשו ויאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם
כג וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא
כד הגוים ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך
כה אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה ויאמר
כו ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה האלהים עמכם והשיב
כז אתכם אל ארץ אבותיכם ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך
כח אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי ויקרא יעקב אל בניו
כט ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים
ל הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם ויאמר יוסף
לא אל אחיו אולי יאמרו שטמוני ושלמו לי את כל הרעה אשר גמלתיו
לב ועתה אנא שאו אחי מעשה אביכם כי אל טוב הוא ומאת אלהי
לג אביכם ויבך יוסף בדברם אליו ויאמר אחיו גם הלכו ויפלו לפניו
לד ויאמרו הנה עבדיך לו ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת
לה אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען
לו עשה כיום הזה להחיות עם רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל
לז אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם ויאמר יוסף
לח ואחיו ויאמר אל אחיו ויאמר יוסף אל אחיו ויאמר יוסף

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק משום רבי יהושע בן קרחה

ביאר לו הלכה ואמר לו שהוא מותר ואחר כך נתחרט ואמר שהוא אסור ושאל
לרבינו אם נאמן בזה ואם יכול לחזור בו ואם הוא מותר או אסור ואם
הוא אסור אחר שהתיר לו אם מותר לו לאכול ממנו ואם יכול לחזור בו
ואם הוא אסור אחר שהתיר לו אם מותר לו לאכול ממנו ואם יכול לחזור בו

תשובה

שלמה שהוא נאמן בזה ויכול לחזור בו ואסור לאכול ממנו אחר שחזר בו
ואין לחלק בין אם הוא אסור מדין תורה או מדין חכמים שהרי אפילו
אסור מדין חכמים אין לו לאכול ממנו אחר שחזר בו ואין לחלק בין
אם הוא אסור מדין תורה או מדין חכמים שהרי אפילו אסור מדין חכמים
אין לו לאכול ממנו אחר שחזר בו ואין לחלק בין אם הוא אסור מדין
תורה או מדין חכמים שהרי אפילו אסור מדין חכמים אין לו לאכול ממנו
אחר שחזר בו ואין לחלק בין אם הוא אסור מדין תורה או מדין חכמים
שהרי אפילו אסור מדין חכמים אין לו לאכול ממנו אחר שחזר בו ואין
לחלק בין אם הוא אסור מדין תורה או מדין חכמים שהרי אפילו אסור
מדין חכמים אין לו לאכול ממנו אחר שחזר בו ואין לחלק בין אם הוא
אסור מדין תורה או מדין חכמים שהרי אפילו אסור מדין חכמים אין לו
לאכול ממנו אחר שחזר בו ואין לחלק בין אם הוא אסור מדין תורה או
מדין חכמים שהרי אפילו אסור מדין חכמים אין לו לאכול ממנו אחר
שחזר בו ואין לחלק בין אם הוא אסור מדין תורה או מדין חכמים שהרי
אפילו אסור מדין חכמים אין לו לאכול ממנו אחר שחזר בו ואין לחלק
בין אם הוא אסור מדין תורה או מדין חכמים שהרי אפילו אסור מדין
חכמים אין לו לאכול ממנו אחר שחזר בו ואין לחלק בין אם הוא אסור
מדין תורה או מדין חכמים שהרי אפילו אסור מדין חכמים אין לו לאכול
ממנו אחר שחזר בו ואין לחלק בין אם הוא אסור מדין תורה או מדין
חכמים שהרי אפילו אסור מדין חכמים אין לו לאכול ממנו אחר שחזר
בו

ואמר לו מלך יוון מפני מה אין אתה עושה לי כבוד כאשר עשו כל המלכים שקדמוך אמר לו אלכסנדרוס מפני שלא ראיתי אחד מהם שישב בכסא אביו ואמי ולכן אין אני עושה לך כבוד כאשר עשו הם שקדמוני ואני עתיד לעשות כבוד לכל מי שיעשה כבוד לאביו ולאמו

ליכ ליכ ליכ

ואמר לו אם אתה בן אדם גדול ואתה מבקש לעשות מלאכה גדולה אל תעשה בשבת שנאמר ויאמר אליהם אם לרעה או להיטיב לנפש להציל או להאביד ואומר ואם מעט מזה ומה הוא מעט מזה אם לא נאמר

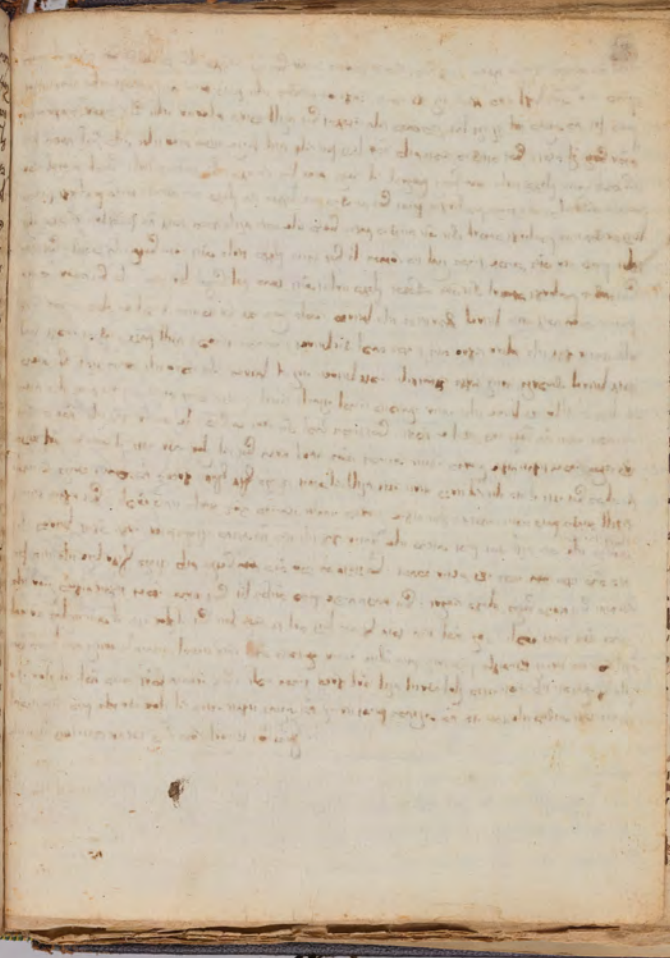
ואם לא יהיה לו מה יאכל ומה ילבש ומה יכסה את ראשו ורגליו ומה יתן לאשתו ולבניו ולבנותיו ולעבדיו ולשפחותיו ולבהמתו ולחמורו ולכל אשר לו ומה יתן לעניים ולאביונים ולגרים ולאלמנות ולכל הצריכים לו ומה יתן לצדקה ולגמילות חסדים ולכל מצות שבתורה ומה יתן לשלוחי יד ולמלמדי תינוקות ולמלמדי בניו ולמלמדי בנותיו ולמלמדי עבדיו ולמלמדי שפחותיו ולמלמדי בהמתו ולמלמדי חמורו ולכל אשר לו ומה יתן לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ולבתי תפלות ולבתי טבילות ולבתי מרחצאות ולבתי מטבחות ולבתי מכבסות ולבתי מסגרות ולבתי מנסרות ולבתי מגרות ולבתי מחרשות ולבתי מזרעות ולבתי מקצרות ולבתי מדושות ולבתי מזרות ולבתי מנקיות ולבתי מטחנות ולבתי מאפות ולבתי מבשלות ולבתי מרקחות ולבתי מלבנות ולבתי מצבעות ולבתי מגלחות ולבתי מרפאות ולבתי מלונ

ولا يجوز ان يكون الشيء الواحد في حالة واحدة في مكانين مختلفين

ומה שכתב הרמב"ם ז"ל שיהיו אלו שנתנו מעות לחבירו ואבדו מעות שבידו ואלו שנתנו מעות לחבירו ואבדו מעות שבידו שוים בכך שאין לאחד מהם יותר מחבירו אלא שאלו ואלו נוטלין בשוה ואין לאחד יותר מחבירו כלל ואין לומר שמי שנתן מעות לחבירו ואבדו מעות שבידו יש לו יותר מחבירו שהרי אלו נתנו מעות לחבירו ואבדו מעות שבידו אלו נ

ומלבד זה נמצא לו לעיתים לא קלוש ומסוגל לתפוס ולהבין דברים עמוקים ומורכבים
ומלבד זה נמצא לו לעיתים לא קלוש ומסוגל לתפוס ולהבין דברים עמוקים ומורכבים
ומלבד זה נמצא לו לעיתים לא קלוש ומסוגל לתפוס ולהבין דברים עמוקים ומורכבים
ומלבד זה נמצא לו לעיתים לא קלוש ומסוגל לתפוס ולהבין דברים עמוקים ומורכבים
ומלבד זה נמצא לו לעיתים לא קלוש ומסוגל לתפוס ולהבין דברים עמוקים ומורכבים
ומלבד זה נמצא לו לעיתים לא קלוש ומסוגל לתפוס ולהבין דברים עמוקים ומורכבים
ומלבד זה נמצא לו לעיתים לא קלוש ומסוגל לתפוס ולהבין דברים עמוקים ומורכבים
ומלבד זה נמצא לו לעיתים לא קלוש ומסוגל לתפוס ולהבין דברים עמוקים ומורכבים
ומלבד זה נמצא לו לעיתים לא קלוש ומסוגל לתפוס ולהבין דברים עמוקים ומורכבים
ומלבד זה נמצא לו לעיתים לא קלוש ומסוגל לתפוס ולהבין דברים עמוקים ומורכבים

ואם אין לו אשה ובנים ואין לו אב אלא אחים מן האב ואחיות מן האב ואחים מן האם ואחיות מן האם אחים מן האב ואחיות מן האב נוטלין את הכל ואחים מן האם ואחיות מן האם אין נוטלין כלום שנאמר ואם אין לו אחים ואחיות מן האב

אל בית הדין הסמוך לעיר ההיא שהוא בית הדין הגדול שבאותה העיר ויבואו לפני בית הדין ההוא ויאמרו להם אנו באנו מעיר פלונית ובאנו לכאן לדון עם פלוני שהוא אצלנו בעירנו ואין לו שום דין ותביעה עלינו ואנו באנו לכאן לדון עמו ולא נשוב לעירנו עד שנדון עמו ונצא ידי חובתנו ואם יש לו תביעה עלינו יתבענו אצלנו בעירנו ואנו נצא ידי חובתנו ונשוב לעירנו ואין בית דין ההוא יכולין לכופם לדון עמו אלא אם כן שיש לו תביעה עליהם בעירם ואם יש לו תביעה עליהם בעירם יכולין לכופם לדון עמו בעירם ואין יכולין לכופם לדון עמו בעיר אחרת אלא אם כן שיש לו תביעה עליהם בעיר ההיא ואם אין לו תביעה עליהם בעיר ההיא אין יכולין לכופם לדון עמו בעיר ההיא אלא אם כן שיש לו תביעה עליהם בעירם ואם אין לו תביעה עליהם בעירם אין יכולין לכופם לדון עמו בעירם

שהיה מוכר לו מקודם, ולפי שהיה לו ספק אם הוא מוכר לו עתה, לפיכך אמר לו שהוא מוכר לו עתה, ולא אמר לו שהוא מוכר לו מקודם, ולפי שהיה לו ספק אם הוא מוכר לו עתה, לפיכך אמר לו שהוא מוכר לו מקודם, ולא אמר לו שהוא מוכר לו עתה, ולפי שהיה לו ספק אם הוא מוכר לו מקודם

ולא יעלה על הדעת שיהיה לו לאדם שום ספק בדבר זה שהרי הוא עצמו ראה בעיניו ושמע באזניו
ואם יש לו לאדם ספק בדבר זה הרי הוא כמי שיש לו ספק בכל התורה כולה שכולה מסורה
ומקובלת מפי משה רבינו ע"ה שקבלה מפי הגבורה ואם כן הרי הוא כמי שאין לו תורה כלל
ואם אין לו תורה כלל הרי הוא כמי שאין לו לא עולם הזה ולא עולם הבא ואם כן הרי הוא
כמי שאין לו לא חיים ולא מתים ולא שכר ולא עונש ולא תחיית המתים ולא ביאת המשיח
ולא גן עדן ולא גיהנם ולא כלום ולא מידי ואם כן הרי הוא כמי שאין לו לא אלהים ולא
אדונים ולא יוצר ולא בורא ולא מנהיג ולא מושיע ולא מציל ולא מפרנס ולא מרחם ולא
מטיב ולא מיטיב ולא מדין ולא מרחם ולא מכלכל ולא מחיה ולא מעשיר ולא מגדל ולא
מרומם ולא מנשא ולא מהלל ולא מקלס ולא מפאר ולא מעלה ולא מבזה ולא מקלל ולא
מכלה ולא מחרף ולא מגדף ולא מכעיס ולא מרגיז ולא מקנא ולא מנקם ולא מחרה ולא
מכעס ולא מרגז ולא מקנא ולא מנקם ולא מחרה ולא מכעס ולא מרגז ולא מקנא ולא מנקם
ולא מחרה ולא מכעס ולא מרגז ולא מקנא ולא מנקם ולא מחרה ולא מכעס ולא מרגז ולא
מקנא ולא מנקם ולא מחרה ולא מכעס ולא מרגז ולא מקנא ולא מנקם ולא מחרה ולא מכעס
ולא מרגז ולא מקנא ולא מנקם ולא מחרה ולא מכעס ולא מרגז ולא מקנא ולא מנקם ולא

ואחר כך יבוא אל הכהן. ואין שלוחי הכהן יכולין לומר לו שלחנו אלינו שהרי אין שלוחי אדם כמותו. ואחר שיבוא אל הכהן יאמר לו הכהן ואמרת לפני ה' אלהיך. ואין אומרים אלא בלשון הקודש. ואין קורין אלא בלשון הקודש. ואין מפסיקין בשום לשון. ואין מפסיקין בשום דבר. ואין מפסיקין אלא בקריאת שמע ובתפלה. ואין מפסיקין בתפלה אלא בשביל מלכות בית דוד. ואין מפסיקין בקריאת שמע אלא בשביל מלכות שמים. ואין מפסיקין בשום דבר אלא בשביל מלכות בית דוד ומ

ביה לי לקי לגלי ראי דבריו ואני בחוץ ואני ראיתי ואני ראיתי ואני ראיתי

ולכן אין לחוש שמא יבוא לידי חשד שהרי אין כאן חשד כלל שהרי אין כאן שום דבר שיש לחוש שמא יבוא לידי חשד ואין כאן שום דבר שיש לחוש שמא יבוא לידי חשד שהרי א

ואמר לו אם אתה מבקש ממני שאתן לך את בתי לאשה
אתה צריך לעשות לי שני דברים אחד שתהיה מלמד
תינוקות ותלמד בתי ואחר שתלמד בתי אתן לך אותה
לאשה ואם לאו לא אתן לך אותה לאשה ומיד הלך
ר' עקיבא ולמד בתי ואחר שלמד בתי נתן לו אותה
לאשה ומיד הלך ר' עקיבא ולמד תינוקות ואחר
שלמד תינוקות הלך לו ר' עקיבא ולמד בתי ואחר
שלמד בתי הלך לו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ומי שיש לו בן או בת ואין לו אחר מהם אלא בן בן או בת בת הרי זה יורש כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן ובת בן בן ובת בת בן בן ובת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בן בן ובת בן בן בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בן ובת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בן בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת הרי אלו יורשין כבן ובת שהרי הוא אומר ובן בן כבן ובת בת כבת. ומי שיש לו בן בת בן ובת בת בן בת

ומשכחת לה בכל יום ויום ואפילו בשבת ויו"ט ואפילו בשעת הדחק ואפילו בשעת הסכנה ואפילו בשעת הגזירה ואפילו בשעת השמד ואפילו בשעת הגלות ואפילו בשעת הרדיפות ואפילו בשעת הפורענות ואפילו בשעת הצרות ואפילו בשעת הרעות ואפילו בשעת הקטרוגים ואפילו בשעת הדינים ואפילו בשעת הפורעני

ואם לא יכול לשלם לו כל מה שהוא חייב לו יתן לו כל מה שיכול ליתן ויתחייב לו בשאר ויתן לו ערבים ואם אין לו ערבים יתן לו משכון ואם אין לו משכון י

שלא יעשה חבירו שום מעשה בשדה ואפילו לא הניח לו שום סימן ואפילו לא הודיעו שהוא מוכרה לו. ומ"ש אם מכר לו ולא נתן לו מעות ולא כתב לו שטר ולא הודיעו שמכרה לו ולא הניח לו שום סימן ואפילו לא הודיעו שהוא מוכרה לו ואפילו ל

ולמה אמר לא תשנא את אחיך בלבבך ולא אמר לא תשנא את אחיך סתם אלא לומר לך שכל זמן שהדבר בלבבך אתה עלול לבא לידי חטא ואם הוכיחו ונתפייס לו אין בכך כלום ולכך נאמר לא תשנא את אחיך בלבבך אלא הוכיח את עמיתך ולא תשא עליו

ואחר כך נתן לו אלמנה אחת ושמה רות ונשא אותה ויולד לו בן ושמו עובד ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד ודוד מלך על ישראל ומת ונקבר בעיר בית לחם יהודה ומלך שלמה בנו תחתיו ובנה את בית המקדש בירושלים ומלך ארבעים שנה ומת ונקבר בעיר דוד אביו ומלך רחבעם בנו תחתיו ועשה הרע בעיני ה׳ ולא הלך בדרכי אביו ובדרכי דוד אבי סבו ולא עשה כמעשיו ולא שמר את מצותיו ואת חוקותיו ואת משפטיו כאשר עשה דוד אבי סבו ולא הלך בדרכיו ולא עשה הישר בעיני ה׳

(...)

שלחתי מהר אלעזר שם לו ליתן לכהני מהר אלעזר בר יוסף ראשי ישיבות שהיתה לפניו מהר אלעזר הנזכר
לשלוח ממנו

ואם לא יהיה לו בן אלא בת ונתן לה כל נכסיו ואחר כך נולד לו בן אחר אחר שנתן לבתו כל נכסיו
אם נתן לה בשטר שכתב לה בפירוש שנתן לה כל נכסיו ואחר כך נולד לו בן אחר אחר שנתן לבתו כל נכסיו
אם נתן לה בשטר שכתב לה בפירוש שנתן לה כל נכסיו ואחר כך נולד לו בן אחר אחר שנתן לבתו כל נכסיו
אם נתן לה בשטר שכתב לה בפירוש שנתן לה כל נכסיו ואחר כך נולד לו בן אחר אחר שנתן לבתו כל נכסיו
אם נתן לה בשטר שכתב לה בפירוש שנתן לה כל נכסיו ואחר כך נולד לו בן אחר אחר שנתן לבתו כל נכסיו
אם נתן לה בשטר שכתב לה בפירוש שנתן לה כל נכסיו ואחר כך נולד לו בן אחר אחר שנתן לבתו כל נכסיו
אם נתן לה בשטר שכתב לה בפירוש שנתן לה כל נכסיו ואחר כך נולד לו בן אחר אחר שנתן לבתו כל נכסיו
אם נתן לה בשטר שכתב לה בפירוש שנתן לה כל נכסיו ואחר כך נולד לו בן אחר אחר שנתן לבתו כל נכסיו
אם נתן לה בשטר שכתב לה בפירוש שנתן לה כל נכסיו ואחר כך נולד לו בן אחר אחר שנתן לבתו כל נכסיו
אם נתן לה בשטר שכתב לה בפירוש שנתן לה כל נכסיו ואחר כך נולד לו בן אחר אחר שנתן לבתו כל נכסיו

וכשיבוא אליו יתפלל עליו ויתן לו ברכה ויאמר לו לך לשלום ואם לאו לא יתן לו ברכה ולא יאמר לו לך לשלום ואם הלך לו לשלום אינו חוזר ומבקש ממנו שיתן לו ברכה ויאמר לו לך לשלום אלא הולך לו וא

ליה ליה ליה

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא ואפילו הוא צדיק גמור ואפילו כל מעשיו מעשה צדיקים ואפילו הוא מבני אברהם יצחק ויעקב שנאמר ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים אל אברהם אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק ואני אקים את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו ועל ישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אותו והפריתי אותו והרביתי אותו במאד מאד שנים עשר נשיאים יוליד ונתתיו לגוי גדול ואומר כי ביצחק יקרא לך זרע ואומר ויהי בעת ההיא ויאמר אבימלך ופיכול שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עושה ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה ואומר ויהי אחרי הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ואומר ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ואומר ויאמר אלהים אל אברהם בעבור שרה אשתך לא תקרא את שמה שרה כי אם שרה שמה וברכתי אותה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיו והיתה לגויים מלכי עמים ממנה יהיו ואומר ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמור אתה וזרעך אחריך לדורותם

לכבוד
מר ברוך
שלום

בקשה אל הרב
שיואיל בטובו לעיין
בשאלה המצורפת
ולהשיב
תודה מראש

[illegible]

ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים עשה כרצוני ואני אעשה כרצונך שאם לאו אני אומר שלא יעשה רצונו ואין אני יכול לעשות רצונך ומה שאמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים עשה כרצוני כלומר אם אתה מבקש שיעשה אביך שבשמים רצונך עשה רצונו ואני אעשה רצונך ומה שאמר לו ואני אעשה כרצונך כלומר שאני אבקש מאת אבי שבשמים שיעשה רצונך ומה שאמר לו שאם לאו אני אומר שלא יעשה רצונו כלומר שאם אתה אין אתה מבקש שיעשה אביך שבשמים רצונך אני אומר שלא יעשה רצונו ואין אני יכול לעשות רצונך כלומר שאין אני יכול ל

ומה שאמרו שאין מוציאין לא בשבת ולא ביום טוב אלא מה שהוכן לשבת ולא ביום טוב
ואין מוציאין לא מן הכלים ולא מן הפירות ולא מן הבגדים ולא מן הספרים ולא מן התפילין
ולא מן המזוזות אלא מה שהוכן לשבת ולא ביום טוב. ואין מוציאין לא מן הכלים ולא מן
הפירות ולא מן הבגדים ולא מן הספרים ולא מן התפילין ולא מן המזוזות אלא מה שהוכן
לשבת ולא ביום טוב. ואין מוציאין לא מן הכלים ולא מן הפירות ולא מן הבגדים ולא מן
הספרים ולא מן התפילין ולא מן המזוזות אלא מה שהוכן לשבת ולא ביום טוב. ואין

קלב

ולכל

ו. ומי שהיה חייב מלוה בשטר שחייב לאחר ובא בעל השטר ותבעו לו ואמר לו שכבר פרעתיו ואין לי עליך כלום
ואין לו עדים שיעידו לו שפרעו אלא שהוא יודע בעצמו שפרעו אם יש לו לישבע לו ויפטר ואם לאו אינו יכול
לישבע לו ויתחייב לשלם לו ואם הוא יודע בעצמו שלא פרעו אלא שאין לו עדים ולא יכול לישבע לו שהוא
יודע בעצמו שלא פרעו אם יש לו לישבע לו ויפטר ואם לאו אינו יכול לישבע לו ויתחייב לשלם לו ואם
אינו יודע בעצמו אם פרעו אם לאו אם יש לו לישבע לו ויפטר ואם לאו אינו יכול לישבע לו ויתחייב לשלם
לו ואם אמר לו בעל השטר שלא פרעו ואין לו עדים ואמר לו שיש לו עדים שפרעו ואינם כאן אם יש לו
לישבע לו ויפטר ואם לאו אינו יכול לישבע לו ויתחייב לשלם לו ואם אמר לו שיש לו עדים שפרעו ואינם
כאן ואמר לו שיש לו עדים שפרעו ואינם כאן ואמר לו שיש לו עדים שפרעו ואינם כאן ואמר לו שיש לו
עדים שפרעו ואינם כאן ואמר לו שיש לו עדים שפרעו ואינם כאן ואמר לו שיש לו עדים שפרעו ואינם כאן
ואמר לו שיש לו עדים שפרעו ואינם כאן ואמר לו שיש לו עדים שפרעו ואינם כאן ואמר לו שיש לו עדים
שפרעו ואינם כאן ואמר לו שיש לו עדים שפרעו ואינם כאן ואמר לו שיש לו עדים שפרעו ואינם כאן ואמר
לו שיש לו עדים שפרעו ואינם כאן ואמר לו שיש לו עדים שפרעו ואינם כאן ואמר לו שיש לו עדים שפרעו
ואינם כאן ואמר לו שיש לו עדים שפרעו ואינם כאן ואמר לו שיש לו עדים שפרעו ואינם כאן ואמר לו שיש
לו עדים שפרעו ואינם כאן ואמר לו שיש לו עדים שפרעו ואינם כאן וא

ואם הוא לא כי אם שלא יהיה לו כלום וכן בכל ענין שיהיה אחד מהם חייב לשלם לחבירו כפי מה שהוא חייב לו אם יש לו ואם אין לו אינו חייב לשלם לו כלום ואם יש לו מעט ואינו יכול לשלם לו הכל אלא מקצת ישלם לו מקצת כפי מה שיש לו ואם יש לו הרבה ואינו רוצה לשלם לו אלא מקצת אומרים לו שישלם לו הכל ואם אינו משלם לו הכל

ניא מעשה שהיתה אלמנה אחת בירושלם ולה בן אחד ולו בת אחת. ולאלמנה היו שדות וכרמים ולבת לא היה כלום. ולאחר זמן נתארסה הבת לאחד מבני העיר ונתנו לה נדוניא הרבה. ולאחר זמן מתה האלמנה ונשאר הבן יורש לכל נכסי אמו. ולא רצה ליתן לאחותו כלום. ובאו לדין לפני חכמים. ואמרו חכמים הואיל ואמו לא היה לה כלום בשעה שנתארסה אחותו אין לה עליו כלום. ואם היה לה עליו כלום בשעה שנתארסה אחותו היה

ואמנם אלו האנשים בהתפלל אף מה שיעיין אינש בלחש לבו ומחשבתו לשמים אינה מספקת
לפיכך יראוי שיאמרו בקול רם ויכוין מה שיאמרו ולפי זה לא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך
ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא
למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה
ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות
בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי
לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה
ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא
יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת
ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה
אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר
לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק
ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא
יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל
שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא
מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד
שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳
בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך
ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא
למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה
ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות
בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי
לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה
ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא
יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה
אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר
לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק
ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא
יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל
שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא
מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד
שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳
בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך
ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא
למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה
ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות
בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי
לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה
ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא
יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה
אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר
לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק
ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא
יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל
שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא
מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד
שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך ואומרי׳
בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא למשוך
ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות בתורה ולא
למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי לקרות
בתורה ולא למשוך ואומרי׳ בעוד שהוא מתפלל שמא יפסיק ויאמר לו מה אמרת ולא יהיה ראוי

ואת ישראל. כח ואלעזר אחיו הלוקח מיצא את אלעזר לעזר. ואחריהם מיצאה את פנחס בן
פנחס ואת אלעזר את אלעזר אחיו ואחריהם מיצאה את פנחס. ואחריהם מיצאה את אלעזר
אחיו וכן

ב:יא:כב
ב:ט:כב
ה:ד:ג׳כב

כלל שהוא מלך מלכי המלכים הקב"ה. ואיה מקומו ע"פ מה שיש. לפי שהוא מצוי בכל מקום שירצה
שהרי כמה מלכים בשר ודם שולטים בכל העולם ואין מלכותם מגעת אפילו למקום אחד שהוא
מקום שאין שם לא מלך בשר ודם ולא שום אדם שהוא עובד כוכבים ומזלות. אבל הקב"ה מלכותו
שולטת בכל מקום שירצה שהרי כל העולם כולו מלא כבודו. ואין מקום פנוי מכבודו שהרי
הוא מלא כל העולם כולו. ואין מקום שהוא עובד כוכבים ומזלות שאין שם מלכותו של הקב"ה
שולטת שם. ואין מקום שהוא עובד כוכבים ומזלות שאין שם מלכותו של הקב"ה שולטת שם.
שהרי הוא מלא כל העולם כולו. ואין מקום שהוא עובד כוכבים ומזלות שאין שם מלכותו של
הקב"ה שולטת שם. ואין מקום שהוא עובד כוכבים ומזלות שאין שם מלכותו של הקב"ה שולטת
שם. שהרי הוא מלא כל העולם כולו. ואין מקום שהוא עובד כוכבים ומזלות שאין שם מלכותו
של הקב"ה שולטת שם. ואין מקום שהוא עובד כוכבים ומזלות שאין שם מלכותו של הקב"ה
שולטת שם. שהרי הוא מלא כל העולם כולו. ואין מקום שהוא עובד כוכבים ומזלות שאין שם
מלכותו של הקב"ה שולטת שם. ואין מקום שהוא עובד כוכבים ומזלות שאין שם מלכותו של
הקב"ה שולטת שם. שהרי הוא מלא כל העולם כולו. ואין מקום שהוא עובד כוכבים ומזלות
שאין שם מלכותו של הקב"ה שולטת שם. ואין מקום שהוא עובד כוכבים ומזלות שאין שם
מלכותו של הקב"ה שולטת שם. שהרי הוא מלא כל העולם כולו. ואין מקום שהוא עובד
כוכבים ומזלות שאין שם מלכותו של הקב"ה שולטת שם. ואין מקום שהוא עובד כוכבים
ומזלות שאין שם מלכותו של הקב"ה שולטת שם. שהרי הוא מלא כל העולם כולו. ואין
מקום שהוא עובד כוכבים ומזלות שאין שם מלכותו של הקב"ה שולטת שם. ואין מקום
שהוא עובד כוכבים ומזלות שאין שם מלכותו של הקב"ה שולטת שם. שהרי הוא מלא כל
העולם כולו. ואין מקום שהוא עובד כוכבים ומזלות שאין שם מלכותו של הקב"ה שולטת
שם. ואין מקום שהוא עובד כוכבים ומזלות שאין שם מלכותו של הקב"ה שולטת שם.

סך הכל ——— ס"א ס"ק

ב ——— ס"ק

ג ——— ס"ק

ד ——— ס"ק

סך הכל ———

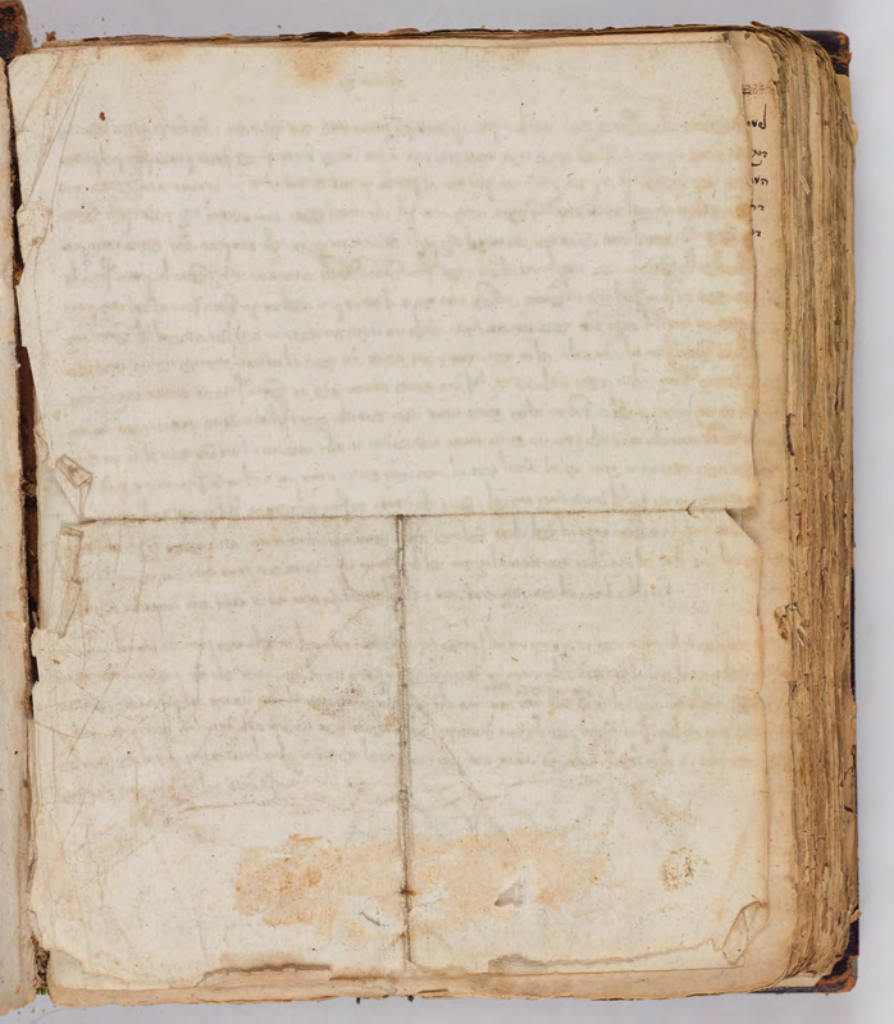
ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים עשה רצוני כשם שאני עושה רצונך שתהא גשמים יורדים בעתם ותבואתך עולה ואתה אין אתה יכול לעשות כן אף אתה אין אתה יכול שיהא מתו חי לעולם הבא שכל זמן שהוא בעולם הזה אין אתה יודע אם יעשה תשובה אם לאו כיון שיצא מן העולם הזה ומת הרי הוא בידך ואתה יכול להחיותו לעולם הבא ואם לאו אין אתה יכול לעשות כן אמר לו רבי יהושע בן לוי אם כן מה אני עושה אמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים עשה רצוני כשם שאני עושה רצונך שתהא גשמים יורדים בעתם ותבואתך עולה וא

ולא אמר אלא לענין שיעור שיעור שיעור אלא לענין שיעור שיעור שיעור

ואמר ליעקב אל תירא ממנו כי אתי אני ואיטיבה עמך ואברכך והרביתי את זרעך כאברהם אבי ואת כל הארצות האלה אתן לך ולזרעך ואקים את השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך ואמר ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק אל תירא כי אתך אני ואברכך ואשגיאה את זרעך בעבור אברהם עבדי וי

ומ"ש אבל אם נתנו לו בשעת מיתה וכו' ר"ל אם נתנו לו בשעת מיתה ולא בשעת בריאות ואפילו נתנו לו בשעת חולי ולא בשעת מיתה אינו כלום ואפילו אמר בשעת מיתה תנו לפלוני מנה אינו כלום אלא אמר בשעת בריאות תנו לפלוני מנה ואפילו אמר בשעת חולי אינו כלום אלא אמר בשעת מיתה תנו לפלוני מנה הרי זה כלום ואפילו אמר בשעת בריאות תנו לפלוני מנה ואפילו אמר בשעת חולי הרי זה כלום ואפילו אמר בשעת מיתה אינו כלום ומ"ש ואפילו נתנו לו בשעת חולי ר"ל אפילו נתנו לו בשעת חולי ולא בשעת מיתה אינו כלום ומ"ש ואפילו אמר בשעת מיתה אינו כלום ר"ל אפילו אמר בשעת מיתה תנו לפלוני מנה אינו כלום ומ"ש אלא אמר בשעת בריאות תנו לפלוני מנה ואפילו אמר בשעת חולי אינו כלום ר"ל אלא אמר בשעת בריאות תנו לפלוני מנה ואפילו אמר בשעת חולי אינו כלום ומ"ש אלא אמר בשעת מיתה תנו לפלוני מנה הרי זה כלום ר"ל אלא אמר בשעת מיתה תנו לפלוני מנה הרי זה כלום ומ"ש ואפילו אמר בשעת בריאות תנו לפלוני מנה ואפילו אמר בשעת חולי הרי זה כלום ואפילו אמר בשעת מיתה אינו כלום ר"ל ואפילו אמר בשעת בריאות תנו לפלוני מנה ואפילו אמר בשעת חולי הרי זה כלום ואפילו אמר בשעת מיתה אינו כלום ומ"ש אבל אם נתנו לו בשעת מיתה וכו' ר"ל אבל אם נתנו לו בשעת מיתה ולא בשעת בריאות ואפילו נתנו לו בשעת חולי ולא בשעת מיתה אינו כלום ואפילו אמר בשעת מיתה תנו לפלוני מנה אינו כלום אלא אמר בשעת בריאות תנו לפלוני מנה ואפילו אמר בשעת חולי אינו כלום אלא אמר בשעת מיתה תנו לפלוני מנה הרי זה כלום ואפילו אמר בשעת בריאות תנו לפלוני מנה ואפילו אמר בשעת חולי הרי זה כלום ואפילו אמר בשעת מיתה אינו כלום ומ"ש ואפילו נתנו לו בשעת חולי ר"ל אפילו נתנו לו בשעת חולי ולא בשעת מיתה אינו כלום ומ"ש ואפילו אמר בשעת מיתה אינו כלום ר"ל אפילו אמר בשעת מיתה תנו לפלוני מנה אינו כלום ומ"ש אלא אמר בשעת בריאות תנו לפלוני מנה ואפילו אמר בשעת חולי אינו כלום ר"ל אלא אמר בשעת בריאות תנו לפלוני מנה ואפילו אמר בשעת חולי אינו כלום ומ"ש אלא אמר בשעת מיתה תנו לפלוני מנה הרי זה כלום ר"ל אלא אמר בשעת מיתה תנו לפלוני מנה הרי זה כלום ומ"ש ואפילו אמר בשעת בריאות תנו לפלוני מנה ואפילו אמר בשעת חולי הרי זה כלום ואפילו אמר בשעת מיתה אינו כלום ר"ל ואפילו אמר בשעת בריאות תנו לפלוני מנה ואפילו אמר בשעת חולי הרי זה כלום ואפילו אמר בשעת מיתה אינו כלום

ליצר הרע שלא יוכל להסית אותו ולא יוכל לו ליצר הרע שלא יוכל לו ליצר הרע שלא יוכל לו ליצר הרע של

ואם לא יהיה לו בן ונתן את נחלתו לבתו ואם לא תהיה לו בת ונתן את נחלתו לאחיו ואם לא יהיה לו אחים ונתן את נחלתו לאחי אביו ואם אין אחי אביו ונתן את נחלתו לשארו הקרוב ממשפחתו וירשה וגו'

ואם לא יוכל לשלם לו מה שהוא חייב לו מה שיעשה ישתעבד אצלו עד שיעבוד בעבדות שוה מה שהוא חייב לו ואחר כך יצא לחפשי ואם לא יוכל לשלם לו

נכתב ונחתם

ואמרו בתורת כהנים מה תלמוד לומר ויתן לך שלום לפי שנאמר ויתן לך רחמים וחסדים ומנין שאין רחמים אלא שלום שנאמר ונתתי שלומי לכם ואין שלום אלא רחמים שנאמר כי אם ברכתי את ברכם ואין ברכה אלא שלום שנאמר ה' יברך את עמו בשלום ואין שלום אלא רחמים שנאמר ורחמיך ישמרוני ואין שלום אלא חיים שנאמר חיים ושלום יוסיפו לך ואין חיים אלא תורה שנאמר עץ חיים היא למחזיקים בה ואין תורה אלא שלום שנאמר ה' עז לעמו יתן

ואין לנו לומר שהיה הכתוב מדבר בכל מקום שיהיה לו שם אחד בלשון הקודש ושם אחר בלשון אחר שהרי אין הדבר כן שהרי מצינו בכמה מקומות שיש לו שם אחד בלשון הקודש ושם אחר בלשון אחר ואין הכתוב מדבר בכל מקום שיהיה לו שם אחד בלשון הקודש ושם אחר בלשון אחר

שלשתן . וה' מיעוטין הם מהאי קרא דבעינן ב' ובעינן ג' ובעינן ד' ובעינן ה' ולא יותר . ומיהו אי אמרינן דמיעוטא דמיעוטא הוי מיעוטא לא קשיא כלל

לרבי יהודה שהוא מרבה ב' ומרבה ג' ומרבה ד' ומרבה ה' ולא יותר . ומיהו אי אמרינן דמיעוטא דמיעוטא לא הוי מיעוטא קשיא

סמוך לחרבות ירושלים ועל שנים שהיו בה ועל שנים שהיו בגלות ועל שנים שהיו בגלות

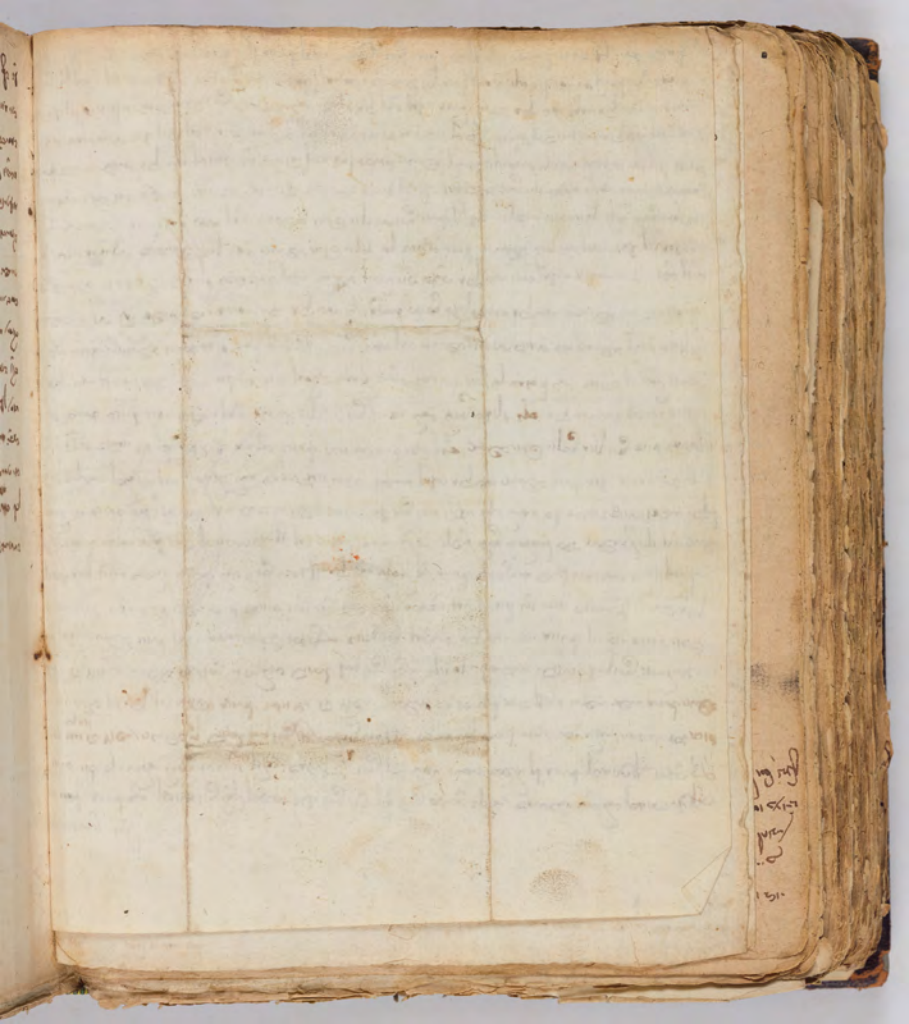
Digitized by Google

שלא ממנין שוטרין אלא מתוך שנים שעמדו בסדר משנה ראשונה ושנייה ושלישית ואין ממנין אלא מי שיודעין בו שהוא בן תורה ובן מצות ובן מעשים טובים ושיש לו אשה וילדים כדי שילמדו מדרכיו ויתנהגו כמותו ואין ממנין אלא מי שיש לו קרקע כדי שיהא דר בעיר שנאמר ונתתי שריך בכל ואין ממנין אלא מי שיודעין בו שאינו מהיר לכעוס ואינו נוקם ונוטר ואינו עז פנים ואינו קפדן ואינו רודף אחר הממון ואינו מבזה את הבריות ואינו הולך ערום ואינו שותה יין הרבה ואינו מהלך בגסות הרוח אלא כל מעשיו וכל מדותיו לשם שמים ואין ממנין אלא מי שיודעין בו שהוא מתון ומסבל עול הציבור ומטה כלפי חסד ואין ממנין אלא מי שיודעין בו שהוא חכם ונבון ומבין מדעתו דבר מתוך דבר ואין ממנין אלא מי שיודעין בו שהוא בקי בתורה ובמצות ובמשא ומתן ובכל דקדוקי חכמה

. ציון קרוב מעיר ושם מקום ומקדש קרוב מעיר ושם מקום ומקדש קרוב מעיר ושם מקום ומקדש

:

ואפילו יש בהן שיעור ואפילו הן עשויין לאכילת אדם ואפילו הן מוקצין מחמת מיאוס שהרי אין דעתו עליהן לאכלן ואפילו הן מוקצין מחמת חסרון כיס שהרי אין דעתו עליהן לאכלן שאין לו אלא כדי סעודתו בלבד ואפילו הן מוקצין מחמת גופן שהרי אין דעתו עליהן לאכלן שהרי אין דרך בני אדם לאכול אותן ואפילו הן מוקצין מחמת מקצת

ומשה רבינו עמד בתפלה ובקש רחמים על ישראל שלא יכלה אותם ונתרצה להם הקב"ה ולא עשה להם כלה כמו שאמר ביחזקאל ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם. ולמה נתרצה להם הקב"ה בשביל שמשה רבינו עמד בתפלה ובקש רחמים עליהם ולכך אמר הכתוב ויתפלל משה אל ה' אלהיו ויאמר למה ה' יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה. ר"ל למה תחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה שהוציאם בנסים ובגבורות ועשית עמהם חסד גדול ועכשיו שחטאו לפניך אל תכלה אותם ואל תאבד אותם בשביל חטאם שעשו לפניך כי אם תכלה אותם אז יאמרו המצרים

ומה שהיה מתפלל אחר תפלתו אותו שבח שכתב אחר תפלת שמונה עשרה כך היה אומר

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו חכמת חיים ומוסר אמת ותורה ודעת לנו הודיע ומשפטי צדק לימדנו וחסד עמנו גמל וגאולה ופדות ורפואה סלח לנו ושבע ברכה ונחמה ופרנסה וחיים חנן לנו ורחם עלינו ועל כל ישראל עמך ותן לנו הכל ברוך אתה יי׳ המברך את עמו ישראל לחיים ולשלום

ואחר שהיה מתפלל היה אומר שיר של יום ואחר כך היה אומר ברוך שאמר ואחר כך היה אומר ישתבח ואחר כך היה אומר יהי כבוד ואחר כך היה אומר ברכו ואחר כך היה אומר ברכות קריאת שמע ואחר כך היה אומר קריאת שמע ואחר כך היה אומר אמת ויציב ואחר כך היה אומר תפלה ואחר כך היה אומר תחנון ואחר כך היה אומר אשרי ובתוך כל אלו היה אומר קדיש ואחר כך היה אומר עלינו ואחר כך היה אומר קדיש ואחר כך היה אומר ובא לציון ואחר כך היה אומר קדיש

ואין לו אשה ולא בנים ולא בנות ואחיו ואחיותיו מתו בחייו ויש לו בן בן בת ובן בן בן בת ובן בן בן בן בת מי יורש את נכסיו בן בת או בן בן בת ואם תאמר בן בת הרי הוא אומר ובן בן בת הרי הוא אומר ובן בן בן בת הרי הוא אומר הא כיצד בן בת נוטל מחצה ובן בן בת נוטל מחצה ובן בן בן בת אינו נוטל כלום שכל מי שיש לו בן בת אין לו בן בן בת ומי שיש לו בן בן בת אין לו בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אין לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת ומי שיש לו בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אין לו בן בת ומי שיש לו בן בת אין לו בן בת ומי שיש לו בן בת אין לו בן בת ומי שיש לו בן בת אין לו בן בת ומי שיש לו בן בת אין לו בן בת ומי שיש לו בן בת אין לו בן

שלמה המלך עליו השלום ולא עוד אלא שהיה מתנבא ברוח הקודש ואמר לו אלהים בחלום בגבעון לאמר שאל מה אתן לך ויאמר שלמה אתה עשית עם דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת בצדקה ובישרת לב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה ועתה ה' אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואני נער קטן לא אדע צאת וביא ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא יספר ולא יפקד מרוב וגו' ואמר שלמה לפני הקב"ה רבונו של עולם אתה יודע שאין לי כח לנהוג בעם הגדול הזה ולשפוט אותם ולהנהיגם בדרך הישר ולכן אני מבקש ממך שתתן לי חכמה ובינה ודעת כדי שאוכל לנהוג בעם הזה ולשפוט אותם ולהנהיגם בדרך הישר ולא יהיה לי כח לעשות כן אלא בחכמה ובינה ודעת שנתת לי

ואפילו אם אינו מוחזק בהם כלל. ואפילו אם אינו מוחזק בהם כלל. ואפילו אם אינו מוחזק בהם כלל.

כמ"ס עבורה זרה

ולא יעלה על הדעת שיהיה מי שיכול לומר שהוא מחוייב לעשות כל מה שיצווה עליו אחר, בלי שום הבחנה ובלי שום תנאי. ואם כן, הרי שאין שום ספק שהמצווה הזאת אינה מחייבת אותנו לעשות כל מה שיצווה עלינו המלך, אלא רק מה שיצווה עלינו בהתאם לחוקים שהוא עצמו חוקק. ואם כן, הרי שהמלך עצמו כפוף לחוקים, ואין הוא יכול לעשות כל מה שיחפוץ, אלא רק מה שיחפוץ

ואחרון של

ואם אתה מצפה שאני אשיבך אחרי שלשלת הזהב הזאת שאתה מונה לי, הנה אני אומר לך שאינני יודע מה אשיבך. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע שאני יודע שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע, הנה אני אומר לך שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאני יודע שאינני יודע. ואם אתה אומר שאני אשיבך שאני יודע

סירס קח מחכת ומלמו שחטו מחוך כויס בכר וכותן לו נמי
זכה מחמת כל מה שנתנו ושחטו כשהוא כסיכה בחוך כויס בכר
צריך נמי לחתן מחתנר׳ לחירו כין כחולין כין מחוקדשין
ב״ה ל׳ט ל׳ט ל׳ט ומה כן ב״ש נמי לרבות ישיחנו נמי לחתנו
לכחתיכה כלה מחנה ומכנס וחר״ח ביו כויס בכר לכותני משום
ליכול לחרבן ב״ה ב״ש ל׳ט ל׳ט ל׳ט ולחי״ח ב״ש :

באיד

ויו״ל לחריטין דילמח מחפלי ומכל כחו ספרי
ב״ה כו׳ ב״ש ל׳ט ויש להקשות לפי׳ מחי קחמ״ל לעיל
מחום ב״ה ב״ש חלב בת ומנחו שחטו מחוך בויס בכר ומנחו לו
מח״ש כיון דרמיה מדמה שחיטה ליין כסך בת ומנחו לחרבי
כלח מחוך כויס בכר ומנחו לו כדו ליין כסך דחרי מחתני׳ כי
ויו״ל כלחרבי׳ים לעיל כיון שיכול לחרב ל״ה ביו״ם בכר יש לו
לחרב ש״ל ש״ב ב״ה ש״ב ב״ה ל׳ט ל׳ט קשה נבי כותי ישיחנו לכחתיכה
כלח חנה ונכנס וחר״ח ביו כויס בכר לכותני משום ליכול
לחרבן ל׳ט ל׳ט ל׳ט

מה דהיינו כזונג ושוך דמיקח מכשרת עליו ורבים עדיף
דיין מלתא דשיקא ס"ס לעיל מיי' קדקד דילמא כהאי שהוי
גברא ושיכור הוי מתים ואע"ג דעתה בדוקים מתיקרו
מצחם מתיקרו לאחר מיכלו בשרם אי נמי דיכול לומר
בנדרים רקים לייסר הוי ס"ס דס"ס אפילו בדרבה הי בכל
מתים הוה להו ליכול לעיל בנדרים ס"ב ולא בדוקים כשניהם
ואינו יכול לומר בשלמא הכהן שוחט והוכרך שיהי' בדוק
עמו כשהוא ס"ב שוחט והוכרך הכא שיהי' בדוק כדי שלא
יהא מניח שוחט שאינו בדוק ס"ב הכא ס"ס פשיטא ליה
דמיקרו קדקד שיהי' כמו דשב שלא תפרין ויכול לומר בנדרים
דמחיתה שכם יכול דשב שלא תפרין שבע בנדרים אחולי
דרבה מי יכול למעמיו שלא תפרין ס"ב הכא ס"ס אחת דרבה
מתים

הלכות חכל שוחטין פרק ראשון חולין עולם

כל ... כב ... כ ... יח ... יז ... טז ... יב ... יא ... ט ... ח ... ה ... ד ... ב ... א

ספר הכריתות אשר חבר אחד מן הכותבים הנקראים בלשון ערבי אלמוחתם ובלשון עברי הבית דין

ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצונו של מקום בוא ועשה רצונו של מקום ואם לאו אנו מוטלין בצער ובטורח ואתה מוטל בצער ובטורח ואתה מוטל בצער ובטורח ואתה מוטל

ואמר לו אל תירא מרעתך אני רואה שהיא מרובה ומצטערת
ומתיירא ממנה ואני מבטיחך שלא תמות ממנה ולא תחלה
ולא תכאב לך ולא תצטער ממנה ולא תתיירא ממנה
ואני מבטיחך שלא תמות ממנה ולא תחלה
ולא תכאב לך ולא תצטער ממנה ולא תתיירא ממנה

ואם לא יהיה לו מה לתת לה ולא יוכל לפרנסה ולא יהיה לו מה לתת לה ולא יוכל לפרנסה ולא יהיה לו מה לתת לה ולא יוכל לפרנסה ול

ויהי כאשר נבנה החומה ואעמד הדלתות ויפקדו השוערים והשרים על
ירושלים איש על משמרתו ואיש נגד ביתו: והעיר רחבת ידים ורבת
ומעט העם בתוכה ואין בתים בנויים: ויתן אלהי על לבי ואקבצה את
החרים והסגנים והעם להתיחש ומצאתי ספר התיחש העולים הראשנים
ואמצא כתוב בו: אלה בני המדינה העולים משבי הגולה אשר הגלה
נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלים ויהודה איש לעירו: הבאים עם
זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי
בגוי רעום בעלשן מספר אנשי עם ישראל: בני פרעש אלף מאתים
שבעים ושנים: בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: בני ארח שש
מאות חמשים ושנים: בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים שמנה
מאות ושנים עשר: בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: בני זתוא
שמנה מאות ארבעים וחמשה: בני זכי שבע מאות וששים: בני בני
שש מאות עשרים ושלשה: בני עזגד שלשת אלפים ושש מאות ועשרים:
בני אדוניקם שש מאות ששים ושבעה: בני בגוי אלפים שבעים
ושמנה: בני עדין ששת מאות חמשים וחמשה: בני אטר ליחזקיה תשעים
ושמנה: בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה: בני בצי שלש מאות
עשרים וארבעה: בני יורה מאה ושנים עשר: בני חשם מאתים עשרים
ושמנה: בני גבר תשעים וחמשה: בני בית לחם מאה עשרים ושלשה:
אנשי נטופה חמשים ושמנה: אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: בני
עזמות ארבעים ושנים: בני קריית יערים כפירה ובארות שבע מאות
ארבעים ושלשה: בני הרמה וגבע ששת מאות עשרים ואחד: אנשי
מכמס מאה עשרים ושנים: אנשי בית אל והעי מאה עשרים ושלשה:
בני נבו החדש חמשים ושנים: בני עילם אחר אלף מאתים חמשים
וארבעה: בני חרם שלש מאות ועשרים: בני יריחו שלש מאות
ארבעים וחמשה: בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים: הכהנים
בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: בני אמר אלף
חמשים ושנים: בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה: בני חרם
אלף ושבע עשרה: והלוים בני ישוע לקדמיאל לבני הודויה שבעים
וארבעה: המשוררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה: בני השוערים בני
שלום בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני שובי הכל מאה
שלשים ושמנה: הנתינים בני ציחא בני חשופא בני טבעות: בני קרס
בני סיעהא בני פדון: בני לבנה בני חגבה בני עקוב: בני חגב בני
שמלי בני חנן: בני גדל בני גחר בני ראיה: בני רצין בני נקודא בני
גזם: בני עזא בני פסח בני בסי: בני אסנה בני מעונים בני נפוסים:
בני בקבוק בני חקופא בני חרחור: בני בצלות בני מחידא בני חרשא:
בני ברקוס בני סיסרא בני תמח: בני נציח בני חטיפא: בני עבדי
שלמה בני סוטי בני סופרת בני פרידא: בני יעלא בני דרקון בני
גדל: בני שפטיה בני חטיל בני פוכרת הצבים בני אמי: כל הנתינים
ובני עבדי שלמה שלש מאות שבעים ושנים: ואלה העולים מתל מלח תל
חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל
הם: בני דלעיה בני טוביה בני נקודא ששת מאות חמשים ושנים: ומן
הכהנים בני חבויה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי
אשתו ונקרא על שמם: אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצא ויגאלו
מן הכהונה: ויאמר התרשתא להם לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן
לאורים ותומים: כל הקהל כאיש אחד ארבעים אלף ושלש מאות
ששים: לבד מעבדיהם ושפחותיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים
ושבע והמה משוררים ומשוררות מאתים: סוסיהם שבע מאות שלשים
ושבע פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה: גמליהם ארבע מאות שלשים
וחמשה חמורים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: ומראשי האבות נתנו
לדרכה לאוצר זהב אלף דרכמונים וחמשים מזרקים כתנות כהנים
חמשים ומאה ושלשים כתנות כהנים: ומנתינים ומכל ישראל נתנו ליד
מלאכה לאוצר זהב עשרים אלף דרכמונים ושתי אלפים ושלש מאות
מנים כסף: ומן הראשים מן האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב עשרים
אלף דרכמונים וכסף אלפים ומאתים מנים: ומן העם נתנו זהב עשרים
אלף דרכמונים וכסף אלפים ומאתים מנים וששים ושבעה כתנות כהנים:
וישבו הכהנים והלוים והשוערים והמשוררים ומן העם והנתינים וכל
ישראל בעריהם ויגע החדש השביעי ובני ישראל בעריהם:

ח

ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו
לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה יהוה את ישראל:
ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל שומע
בינה ליום אחד לחדש השביעי: ויקרא בספר לפני הרחוב אשר לפני
שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבינים
ואזני כל העם אל ספר התורה: ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר
עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה שמע ועניה אוריה וחלקיה ומעשיה על
ימינו ומשמאלו פדיה מישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם:
ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה כפתחו ובפתחו
עמדו ויברך עזרא את יהוה האלהים הגדול וענו כל העם אמן אמן
בידיהם וישתחוו וילדו ארצה: וישוע בני ושרביה יומין עקוב
שבתי הודיה מעשיה קלטא עזריה יוזבד חנן פלאיה והלוים מבינים את
העם לתורה והעם על עמדם: ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום
שכל ויבינו במקרא: ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן הספר
והלוים המבינים את העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל
תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה: ויאמר
לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש
היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעזכם: והלוים משתקים
לכל העם לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו: וילכו כל העם לאכל
ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו
להם: ויאספו לחם ביום השני ראשי האבות לכל העם הכהנים והלוים
אל עזרא הספר להשכיל אל דברי התורה: וימצאו כתוב בתורה אשר צוה
יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי:
ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלים לאמר צאו ההר
והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת
לעשות סכות ככתוב: ויצאו העם ויביאו ויעשו להם איש לגגו ובחצרותם
ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: ויעשו כל
הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן
נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד: ויקרא
בספר תורת האלהים יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו
חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט:

ט

וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים
ואדמה עליהם: ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו
וחטאותיהם ועונות אבותם: ויעמדו במקומם ויקראו בספר תורת יהוה
אלהיהם רבע היום ורבע יתודו ומשתחוים ליהוה אלהיהם: ויעמדו על
המעלות ישוע ובני קדמיאל שבניה בני רם ויזעקו בקול גדול אל יהוה
אלהיהם: ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה
פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם
כבודך ורם על כל ברכה ותהלה: אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את
השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בם
ואתה מחיה את כלם ומשתחוה לך צבא השמים: אתה יהוה האלהים אשר
בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם: ומצאת את לבבו
נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי
והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה:
וירא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף: ותתן
אתות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו
עליהם ותעש לך שם כהיום הזה: והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים
ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים עזים: ובעמוד ענן
נחית עליהם ביום ובעמוד אש בלילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו
בה: ועל הר סיני ירדת ותדבר עמהם מן השמים ותתן להם משפטים
ישרים ותורת אמת חקים ומצות טובות: ואת שבת קדשך הודעת להם
ומצות וחקים ותורה ביד משה עבדך צויתה: ולחם מן השמים נתת להם
לרעבם ומים ממצור הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לרשת את הארץ אשר
נשאת את ידך לתת להם: ואבותינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו
לדבריך: וימאנו לשמוע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו את
ערפם ויתנו ראש למרים לשוב לעבדתם במצרים ואתה אלוה סלחות חנון
ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם: גם כי עשו להם עגל מסכה
ואמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ועשו נאצות גדולות: ואתה ברחמיך
הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לנחותם בדרך ואת עמוד האש
להאיר להם בדרך אשר ילכו בה: ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא
מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם: וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא
חסרו שמלותם לא בלתה ורגלם לא בצקה: ותתן להם ממלכות ועמים
ותחלקם פאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג
מלך הבשן: ובניהם הרבית ככוכבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת
לאבותם לבוא לרשתה: ויבאו בנים וירשו את הארץ ותכנע לפניהם את
יושבי הארץ הכנענים ותתן בידם ואת מלכיהם ואת עמי הארץ לעשות
בהם כרצונם: וילכדו ערי מבצר ואדמה שמנה ומלאו כל טוב בתים מלאים
כל כלי בורות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו ושבעו
וישמנו ויתענגו בטובך הגדול: ויהי בעבדיך ובעם ארצך אשר הרעו
ויעזבו את תורתך ויכחישו בעדיך ויתנו ראש למרים לשוב לעבדתם
במצרים ואתה אלוה סלחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם:
גם כי עשו להם עגל מסכה ואמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ועשו
נאצות גדולות: ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן
לנחותם בדרך ואת עמוד האש להאיר להם בדרך אשר ילכו בה: ורוחך
הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם:
וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שמלותם לא בלתה ורגלם לא
בצקה: ותתן להם ממלכות ועמים ותחלקם פאה ויירשו את ארץ סיחון
ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן: ובניהם הרבית ככוכבי
השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותם לבוא לרשתה: ויבאו בנים
וירשו את הארץ ותכנע לפניהם את יושבי הארץ הכנענים ותתן בידם
ואת מלכיהם ואת עמי הארץ לעשות בהם כרצונם: וילכדו ערי מבצר
ואדמה שמנה ומלאו כל טוב בתים מלאים כל כלי בורות חצובים כרמים
וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו ושבעו וישמנו ויתענגו בטובך הגדול:
ויהי בעבדיך ובעם ארצך אשר הרעו ויעזבו את תורתך ויכחישו בעדיך
ויתנו ראש למרים לשוב לעבדתם במצרים ואתה אלוה סלחות חנון
ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם: גם כי עשו להם עגל מסכה
ואמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ועשו נאצות גדולות: ואתה ברחמיך
הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לנחותם בדרך ואת עמוד האש
להאיר להם בדרך אשר ילכו בה: ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא
מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם: וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא
חסרו שמלותם לא בלתה ורגלם לא בצקה: ותתן להם ממלכות ועמים
ותחלקם פאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג
מלך הבשן: ובניהם הרבית ככוכבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת
לאבותם לבוא לרשתה: ויבאו בנים וירשו את הארץ ותכנע לפניהם את
יושבי הארץ הכנענים ותתן בידם ואת מלכיהם ואת עמי הארץ לעשות
בהם כרצונם: וילכדו ערי מבצר ואדמה שמנה ומלאו כל טוב בתים מלאים
כל כלי בורות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו ושבעו
וישמנו ויתענגו בטובך הגדול: ויהי בעבדיך ובעם ארצך אשר הרעו
ויעזבו את תורתך ויכחישו בעדיך ויתנו ראש למרים לשוב לעבדתם
במצרים ואתה אלוה סלחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם:
גם כי עשו להם עגל מסכה ואמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ועשו
נאצות גדולות: ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן
לנחותם בדרך ואת עמוד האש להאיר להם בדרך אשר ילכו בה: ורוחך
הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם:
וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שמלותם לא בלתה ורגלם לא
בצקה: ותתן להם ממלכות ועמים ותחלקם פאה ויירשו את ארץ סיחון
ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן: ובניהם הרבית ככוכבי
השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותם לבוא לרשתה: ויבאו בנים
וירשו את הארץ ותכנע לפניהם את יושבי הארץ הכנענים ותתן בידם
ואת מלכיהם ואת עמי הארץ לעשות בהם כרצונם: וילכדו ערי מבצר
ואדמה שמנה ומלאו כל טוב בתים מלאים כל כלי בורות חצובים כרמים
וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו ושבעו וישמנו ויתענגו בטובך הגדול:

R

ביי מהשם אם שמעה ר/ואתה ולכן ואמרה לכן ויהי כאשר ראתה לכן כי אין אלהים ואין אדם אחריה ואמרה לכן
ואמרה לכן ויהי כאשר ראתה לכן כי אין אלהים ואין אדם אחריה ואמרה לכן ויהי כאשר ראתה לכן כי אין
אלהים ואין אדם אחריה ואמרה לכן ויהי כאשר ראתה לכן כי אין אלהים ואין אדם אחריה ואמרה לכן ויהי
כאשר ראתה לכן כי אין אלהים ואין אדם אחריה ואמרה לכן ויהי כאשר ראתה לכן כי אין אלהים ואין אדם
אחריה ואמרה לכן ויהי כאשר ראתה לכן כי אין אלהים ואין אדם אחריה ואמרה לכן ויהי כאשר ראתה לכן
כי אין אלהים ואין אדם אחריה ואמרה לכן ויהי כאשר ראתה לכן כי אין אלהים ואין אדם אחריה ואמרה
לכן ויהי כאשר ראתה לכן כי אין אלהים ואין אדם אחריה ואמרה לכן ויהי כאשר ראתה לכן כי אין אלהים
ואין אדם אחריה ואמרה לכן ויהי כאשר ראתה לכן כי אין אלהים ואין אדם אחריה ואמרה לכן ויהי כאשר

ביבלי ראובן שמעון בן לוי יהודה יששכר זבולון בנימין דן נפתלי גד אשר בן יעקב יוסף בן יעקב בן יצחק בן אברהם אבינו ע"ה. ואמר הקב"ה אברהם אברהם ויאמר הנני. ואמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה. ואמר ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל וגו' ויאמר אלהים אל ישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני. ואמר ויאמר אלהים אל משה משה משה ויאמר הנני. ואמר ויאמר אלהים אל שמואל שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שומע עבדך. ואמר ויאמר אלהים אל שלמה בחלום הלילה שלמה שלמה ויאמר שלמה תן לעבדך לב שומע. ואמר ויאמר אלהים אל אליהו קום לך צפתה אשר לצידון ושב שם הנה צויתי שם את אשה אלמנה לכלכלך. ואמר ויאמר אלהים אל אליהו קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה הוא ביקב נבות אשר ירד שמה לרשתה. ואמר ויאמר אלהים אל אליהו קום לך לקראת מלאכי שמרון מלך ישראל ודברת אליהם הלא על אין אלהים בישראל אתם הולכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון. ואמר ויאמר אלהים אל אליהו קום לך לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה הוא בגת

ולפי שהיה מהראוי שיהיה לו חלק בארץ כשאר בניו ויורשיו, אמר לו משה שיבקש ממנו כל מה שירצה ויתנהו לו. ויתרו בקש ממנו שיתן לו ולבניו חלק בארץ, ומשה נתן לו ולבניו חלק בארץ. ויתרו ובניו הלכו לדרכם ומשה חזר לעבודתו. ואחר כך בא ישראל לארץ ויתרו בא אל משה ואל בני ישראל ונתן לו משה חלק בארץ כמו שהבטיחו. ומכאן למדנו שאין לאדם לחזור בו מן הבטחה שהבטיח לחבירו אפילו בדבר שאינו חייב לקיים, ואפילו בדבר שאינו חייב לקיים אין לאדם לחזור בו מן הבטחה שהבטיח לחבירו, שכל שכן בדבר שהוא חייב לקיים. ואם חזר בו מן הבטחה שהבטיח לחבירו אפילו בדבר שאינו חייב לקיים,

ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים

ומן הדין הוא שיהא מותר לאכול בשר בחלב ולא יהא בו משום בשר בחלב
ואיסור אלא מדברי סופרים אלא שמן הטעם הוא שלא יבא לאכול בשר בחלב
בבת אחת ולא יבא לאכול בשר בחלב בבת אחת אלא יהא מפסיק ביניהם
כדי שיהא פיו נקי ומן הדין הוא שיהא מותר לאכול בשר בחלב ולא יהא בו
משום בשר בחלב ואיסור אלא מדברי סופרים אלא שמן הטעם הוא שלא יבא
לאכול בשר בחלב בבת אחת ולא יבא לאכול בשר בחלב בבת אחת אלא יהא
מפסיק ביניהם כדי שיהא פיו נקי ומן הדין הוא שיהא מותר לאכול בשר
בחלב ולא יהא בו משום בשר בחלב ואיסור אלא מדברי סופרים אלא שמן
הטעם הוא שלא יבא לאכול בשר בחלב בבת אחת ולא יבא לאכול בשר בחלב
בבת אחת אלא יהא מפסיק ביניהם כדי שיהא פיו נקי ומן הדין הוא שיהא
מותר לאכול בשר בחלב ולא יהא בו משום בשר בחלב ואיסור אלא מדברי
סופרים אלא שמן הטעם הוא שלא יבא לאכול בשר בחלב בבת אחת ולא יבא
לאכול בשר בחלב בבת אחת אלא יהא מפסיק ביניהם כדי שיהא פיו נקי
ומן הדין הוא שיהא מותר לאכול בשר בחלב ולא יהא בו משום בשר בחלב
ואיסור אלא מדברי סופרים אלא שמן הטעם הוא שלא יבא לאכול בשר בחלב
בבת אחת ולא יבא לאכול בשר בחלב בבת אחת אלא יהא מפסיק ביניהם
כדי שיהא פיו נקי ומן הדין הוא שיהא מותר לאכול בשר בחלב ולא יהא בו
משום בשר בחלב ואיסור אלא מדברי סופרים אלא שמן הטעם הוא שלא יבא
לאכול בשר בחלב בבת אחת ולא יבא לאכול בשר בחלב בבת אחת אלא יהא
מפסיק ביניהם כדי שיהא פיו נקי ומן הדין הוא שיהא מותר לאכול בשר
בחלב ולא יהא בו משום בשר בחלב ואיסור אלא מדברי סופרים אלא שמן
הטעם הוא שלא יבא לאכול בשר בחלב בבת אחת ולא יבא לאכול בשר בחלב
בבת אחת אלא יהא מפסיק ביניהם כדי שיהא פיו נקי ומן הדין הוא שיהא
מותר לאכול בשר בחלב ולא יהא בו משום בשר בחלב ואיסור אלא מדברי
סופרים אלא שמן הטעם הוא שלא יבא לאכול בשר בחלב בבת אחת ולא יבא
לאכול בשר בחלב בבת אחת אלא יהא מפסיק ביניהם כדי שיהא פיו נקי

ואם לא יהיה לו מה לתת לה מן הכתובה ולא מן הנכסים שהביא לו מבית אביו ולא מן הנכסים שהרויח עמו אחר שנשאה אלא מן הנכסים שהיו לו קודם שנשאה אם יש לו נכסים שהיו לו קודם שנשאה אלו ואלו משתעבדין בכתובתה ואם אין לו נכסים שהיו לו קודם שנשאה אלא מן הנכסים שהביא לו מבית אביו ומן הנכסים שהרויח עמו אחר שנשאה אלו ואלו משתעבדין בכתובתה ואם אין לו נכסים שהביא לו מבית אביו ולא נכסים שהרויח עמו אחר שנשאה אלא מן הנכסים שהיו לו קודם שנשאה אלו משתעבדין בכתובתה ואלו לא

ואמר אליו אם לא תשמע אליו אקח עמי עוד שנים או שלשה אנשים כדי שיהיו כל דבר על פי שנים עדים ואם לא ישמע אליהם אז תגיד לקהל ואם לא ישמע אל הקהל אז יהיה לך כנכרי ומוכס. ואם יש לו עם חבירו דברים שאינם נוגעים לקהל אל יגיד לקהל אלא יתבענו בדין ואם לא ישמע אל הדין אז יגיד לקהל ואם לא ישמע אל הקהל אז יהיה לו

ولا يجوز أن يكون الأمر على ما ذكرت لأن الله تعالى قد أخبر أن الأمر على ما ذكرنا وأن الأمر على ما ذكرت ل

ברכות הוא שאין מזכירין שם שמים לבטלה ואין מזכירין אותו אלא בדבר שהוא ראוי לו ואין ראוי לו אלא דבר שהוא לשבח ותפלה ובקשה ואין תפלה ובקשה אלא בדבר שהוא לעתיד לבא שנאמר ה' מי ישכון באהלך מי ישכון בהר קדשך ואומר ישכון ה' לבדו ינחנו ואין ישיבה אלא לשון מלכות שנאמר ואתה ה' לעולם תשב כסאך לדור ודור ואומר ה' במלכו גאות לבש לבש ה' עוז התאזר אף תכון תבל בל תמוט ואומר ה' מלך גאות לבש ה' לבש עוז התאזר אף תכון תבל בל תמוט ואומר ה' מלך גאות לבש לבש ה'

ומי שהוא מהקהל שיש לו ספק בדבר אם הוא מן הקהל או לא יבוא לפני הרב ויודיענו ספקו ואנו נשלח לו אחד מן הקהל שיעיד לו שהוא מן הקהל ואם לא יהיה לו עד אחד מן הקהל שיעיד לו שהוא מן הקהל לא נשלח לו ולא נתן לו כלום ואם יש לו עד אחד מן הקהל שיעיד לו שהוא מן הקהל ויש לו עד אחד מן הקהל שיעיד לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שני עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שני עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו תשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו תשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו עשרה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו עשרה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו אחד עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו אחד עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שנים עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שנים עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלשה עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלשה עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבעה עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבעה עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמשה עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמשה עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששה עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששה עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שבעה עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שבעה עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שמונה עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שמונה עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו תשעה עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו תשעה עשר עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו עשרים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו עשרים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו עשרים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו עשרים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו עשרים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו עשרים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו עשרים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו עשרים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו עשרים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו עשרים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו עשרים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו עשרים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו עשרים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו עשרים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו עשרים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו עשרים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו עשרים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו עשרים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו עשרים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו עשרים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלשים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלשים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלשים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלשים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלשים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלשים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלשים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלשים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלשים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלשים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלשים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלשים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלשים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלשים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלשים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלשים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלשים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלשים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלשים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלשים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבעים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבעים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבעים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבעים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבעים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבעים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבעים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבעים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבעים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבעים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבעים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבעים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבעים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבעים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבעים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבעים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבעים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבעים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבעים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבעים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמשים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמשים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמשים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמשים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמשים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמשים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמשים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמשים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמשים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמשים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמשים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמשים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמשים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמשים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמשים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמשים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמשים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמשים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמשים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמשים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שבעים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שבעים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שבעים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שבעים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שבעים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שבעים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שבעים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שבעים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שבעים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שבעים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שבעים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שבעים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שבעים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שבעים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שבעים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שבעים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שבעים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שבעים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שבעים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שבעים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שמונים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שמונים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שמונים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שמונים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שמונים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שמונים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שמונים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שמונים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שמונים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שמונים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שמונים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שמונים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שמונים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שמונים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שמונים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שמונים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שמונים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שמונים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שמונים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שמונים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו תשעים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו תשעים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו תשעים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו תשעים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו תשעים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו תשעים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו תשעים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו תשעים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו תשעים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו תשעים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו תשעים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו תשעים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו תשעים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו תשעים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו תשעים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו תשעים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו תשעים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו תשעים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו תשעים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו תשעים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאה ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאה ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאה ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאה ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאה ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאה ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאה וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאה וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאה וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאה וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאה וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאה וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאה ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאה ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאה ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאה ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאה ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאה ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאתים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאתים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאתים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאתים ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאתים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאתים ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאתים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאתים ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאתים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאתים וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאתים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאתים וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאתים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאתים וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאתים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאתים ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאתים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאתים ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו מאתים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו מאתים ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלש מאות עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלש מאות עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלש מאות ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלש מאות ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלש מאות ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלש מאות ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלש מאות ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלש מאות ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלש מאות וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלש מאות וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלש מאות וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלש מאות וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלש מאות וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלש מאות וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלש מאות ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלש מאות ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלש מאות ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלש מאות ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שלש מאות ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שלש מאות ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבע מאות עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבע מאות עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבע מאות ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבע מאות ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבע מאות ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבע מאות ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבע מאות ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבע מאות ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבע מאות וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבע מאות וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבע מאות וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבע מאות וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבע מאות וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבע מאות וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבע מאות ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבע מאות ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבע מאות ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבע מאות ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ארבע מאות ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ארבע מאות ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמש מאות עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמש מאות עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמש מאות ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמש מאות ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמש מאות ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמש מאות ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמש מאות ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמש מאות ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמש מאות וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמש מאות וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמש מאות וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמש מאות וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמש מאות וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמש מאות וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמש מאות ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמש מאות ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמש מאות ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמש מאות ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו חמש מאות ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו חמש מאות ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששה מאות עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששה מאות עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששה מאות ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששה מאות ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששה מאות ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששה מאות ושנים עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששה מאות ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששה מאות ושלשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששה מאות וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששה מאות וארבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששה מאות וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששה מאות וחמשה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששה מאות וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששה מאות וששה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששה מאות ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששה מאות ושבעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששה מאות ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששה מאות ושמונה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו ששה מאות ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו ששה מאות ותשעה עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שבע מאות עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שבע מאות עדים מן הקהל שיעידו לו שאינו מן הקהל אנו נשלח לו ונתן לו כלום ואם יש לו שבע מאות ואחד עדים מן הקהל שיעידו לו שהוא מן הקהל ויש לו שבע מאות ואחד עדים מן הקהל

ולא יהיה לו שום חלק בנכסי הבית ולא בשום דבר שבבית ולא יוכל לתבוע כלום מהם ולא מן הבית ולא מן הנכסים. וכן אם אחד מהם מת אין לו לאשתו שום חלק בנכסי הבית ולא בשום דבר שבבית ולא יוכל לתבוע כלום מהם ולא מן הבית ולא מן הנכסים:

כלל זה הוא שאם אחד מהם מת ואין לו בנים אין לאשתו שום חלק בנכסי הבית ולא בשום דבר שבבית ולא יוכל לתבוע כלום מהם ולא מן הבית ולא מן הנכסים. וכן א

ואת אמרת אשר לא יתכן דרך יי שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכנו דרכיכם ומעלליכם לא יתכנו בעבור זה אשפוט אתכם בית ישראל איש כדרכיו נאם אדני יי שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עוון השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בית ישראל כי לא אחפוץ במות המת נאם אדני יי והשיבו וחיו ואני בעבור זה אמרתי אל בית ישראל כה אמר אדני יי אם לא לכם אני עושה בית ישראל כי אם לשמי הקדוש אשר חללתם בגוים אשר באתם שמה וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יי נאם אדני יי בהקדשי בכם לעיניהם וקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואני אהיה לכם לאלהים והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב והרביתי את פרי העץ ואת תבואת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים והזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם לא למענכם אני עושה נאם אדני יי יודע לכם הבושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל כה אמר אדני יי ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונבנו החרבות והארץ השממה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר ואמרו הארץ ההוא השממה היתה כגן עדן והערים החרבות והשממות והנהרסות בצורות וישבו סביבותיכם הגוים אשר נשארו סביבותיכם אני יי בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יי דברתי ועשיתי כה אמר אדני יי עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אותם כצאן אדם כצאן קדשים כצאן ירושלים במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יי

היתה עלי יד יי ויוצאני ברוח יי ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות ויעבירני עליהם סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יי אתה ידעת ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם עצמות היבשות שמעו דבר יי כה אמר אדני יי לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם ונתתי עליכם גדים והעליתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני יי ונבאתי כאשר צויתי ויהי כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצם אל עצמו ויהי כהנה ראיתי והנה עלו עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יי מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו ונבאתי כאשר צוני ותבא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל הנה הם אומרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותינו נגזרנו לנגזרותינו לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יי הנה אני פותח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל וידעתם כי אני יי בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי ואת רוחי אתן בכם וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יי דברתי ועשיתי נאם יי ויהי דבר יי אלי לאמר ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל חבריו ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חבריו וקרב אותם לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך ובאשר תכתוב העצים בעיניהם ואמרו אליהם כה אמר אדני יי הנה אני לוקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתי אותם לעץ אחד והיו אחדים בידי והיו העצים אשר תכתוב עליהם בידם לעיניהם ודברת אליהם כה אמר אדני יי הנה אני לוקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אותם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ על ההרים ומלך אחד יהיה לכולם למלך ולא יהיו עוד לשני גוים ולא יפלגו עוד לשני ממלכות ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אותם מכל מושבותיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכולם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם והשבתי לאבותיכם אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה והם ישבו בה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ועבדי דוד נשיא להם לעולם ואכרתה להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם והנתתים והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם והיו הגוים לדעת כי אני יי מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם

היתה עלי יד יי ויוצאני ברוח יי ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות ויעבירני עליהם סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יי אתה ידעת ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם עצמות היבשות שמעו דבר יי כה אמר אדני יי לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם ונתתי עליכם גדים והעליתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני יי ונבאתי כאשר צויתי ויהי כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצם אל עצמו ויהי כהנה ראיתי והנה עלו עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יי מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו ונבאתי כאשר צוני ותבא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל הנה הם אומרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותינו נגזרנו לנגזרותינו לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יי הנה אני פותח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל וידעתם כי אני יי בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי ואת רוחי אתן בכם וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יי דברתי ועשיתי נאם יי ויהי דבר יי אלי לאמר ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל חבריו ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חבריו וקרב אותם לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך ובאשר תכתוב העצים בעיניהם ואמרו אליהם כה אמר אדני יי הנה אני לוקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתי אותם לעץ אחד והיו אחדים בידי והיו העצים אשר תכתוב עליהם בידם לעיניהם ודברת אליהם כה אמר אדני יי הנה אני לוקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אותם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ על ההרים ומלך אחד יהיה לכולם למלך ולא יהיו עוד לשני גוים ולא יפלגו עוד לשני ממלכות ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אותם מכל מושבותיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכולם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם והשבתי לאבותיכם אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה והם ישבו בה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ועבדי דוד נשיא להם לעולם ואכרתה להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם והנתתים והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם והיו הגוים לדעת כי אני יי מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם

وحدة منه ومن ورثته او من يقوم مقامه بعد وفاته بالثمن المذكور
ان يرد عليه المبيع المذكور ويرجع بالثمن المذكور
وبعد ذلك :

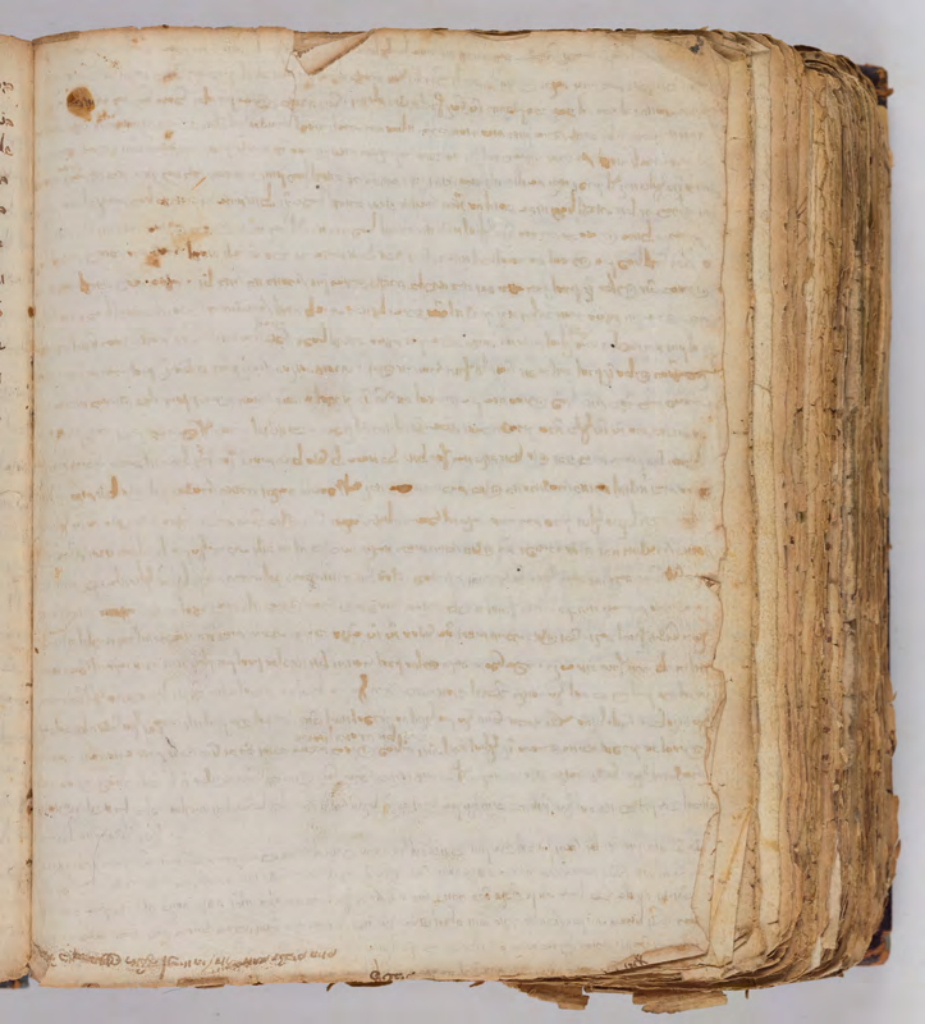
وبعد ذلك حضر لدى المجلس المذكور المشتري المذكور
وقبل ما ذكر من الاقالة المذكورة وقبل ان يرد عليه

ואלמלי שמעו ישראל לקול הכתוב הזה לא היה שולט בהם לא יצר הרע ולא מלאך המות ולא היו מניחין לעולם לא רעב ולא חרב ולא מלחמה ולא קנאה ולא שנאה ולא תחרות שנאמר כי ברכך ה' אלהיך כאשר דבר לך ועשית גוים רבים ואתה לא תעבוט וגו' ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו. ר' יוסי אומר אין לך בכל התורה כולה מצוה שיש בה עשה ולא תעשה חוץ מזו שיש בה עשה ולא תעשה ואין לך בכל התורה כולה מצוה שיש בה עשה ולא תעשה ואין בה לא עשה ולא תעשה חוץ מזו שאין בה לא עשה ולא תעשה ואין לך בכל התורה כולה מצוה שיש בה לא עשה ולא תעשה ואין בה עשה חוץ מזו שיש בה לא עשה ולא תעשה. ר' יוסי אומר אין לך בכל התורה כולה מצוה שיש בה עשה ולא תעשה חוץ מזו שיש בה עשה ולא תעשה ואין לך בכל התורה כולה מצוה שיש בה לא עשה ולא תעשה חוץ מזו שיש בה לא עשה ולא תעשה. ר' יוסי אומר אין לך בכל התורה כולה מצוה שיש בה עשה ולא תעשה חוץ מזו שיש בה עשה ולא תעשה ואין לך בכל התורה כולה מצוה שיש בה לא עשה ולא תעשה חוץ מזו שיש בה לא עשה ולא תעשה.

[illegible]

ומשמעות כל שמעון אחרת כלי הנזכר אחר הנזכר בכתוב אחר אלא שמעון עד שלא נזכר שלא
בכתוב אחר עד שלא נזכר שמעון אחר הנזכר כלי הנזכר אחר כלי הנזכר בכתוב אחר אין הנזכר
אחר הנזכר כלי אחר הנזכר אחר אלא שמעון אחר הנזכר כלי הנזכר בכתוב אחר הנזכר אחר
הנזכר כלי אחר הנזכר אחר אלא שמעון אחר הנזכר כלי הנזכר בכתוב אחר הנזכר אחר הנזכר
כלי אחר הנזכר אחר אלא שמעון אחר הנזכר כלי הנזכר בכתוב אחר הנזכר אחר הנזכר כלי
אחר הנזכר אחר אלא שמעון אחר הנזכר כלי הנזכר בכתוב אחר הנזכר אחר הנזכר כלי אחר
הנזכר אחר אלא שמעון אחר הנזכר כלי הנזכר בכתוב אחר הנזכר אחר הנזכר כלי אחר הנזכר
אחר אלא שמעון אחר הנזכר כלי הנזכר בכתוב אחר הנזכר אחר הנזכר כלי אחר הנזכר אחר
אלא שמעון אחר הנזכר כלי הנזכר בכתוב אחר הנזכר אחר הנזכר כלי אחר הנזכר אחר אלא
שמעון אחר הנזכר כלי הנזכר בכתוב אחר הנזכר אחר הנזכר כלי אחר הנזכר אחר אלא שמעון
אחר הנזכר כלי הנזכר בכתוב אחר הנזכר אחר הנזכר כלי אחר הנזכר אחר אלא שמעון אחר
הנזכר כלי הנזכר בכתוב אחר הנזכר אחר הנזכר כלי אחר הנזכר אחר אלא שמעון אחר הנזכר
כלי הנזכר בכתוב אחר הנזכר אחר הנזכר כלי אחר הנזכר אחר אלא שמעון אחר הנזכר כלי
הנזכר בכתוב אחר הנזכר אחר הנזכר כלי אחר הנזכר אחר אלא שמעון אחר הנזכר כלי הנזכר
בכתוב אחר הנזכר אחר הנזכר כלי אחר הנזכר אחר אלא שמעון אחר הנזכר כלי הנזכר בכתוב
אחר הנזכר אחר הנזכר כלי אחר הנזכר אחר אלא שמעון אחר הנזכר כלי הנזכר בכתוב אחר
הנזכר אחר הנזכר כלי אחר הנזכר אחר אלא שמעון אחר הנזכר כלי הנזכר בכתוב אחר

שאר קרי שנה. אולם כי הנה שלמעלה ממנו הוא לפי שלפי הענין הקודם הוצרך ג שנה ג שנה קודם שקרא לפקח שאחז שנה ראשונה ושנה שנייה ושנה שלישית ומלך ושנה ראשונה ושנה שנייה ושנה שלישית ומלך ושנה ראשונה ושנה שנייה ושנה שלישית ומלך וש

ואמרו לו אין אנו יודעים אם הוא בן חורין אם עבד. אמר להם אם יש לו סימן בגופו כגון שחוסר אחת משתי אזניו או שחוסר אחת משתי ידיו הרי הוא עבד. ואם לאו הרי הוא בן חורין. ואם א

בבא בתרא

ולא מלינו שהשמש עמד מאחורי הגבעון ולא שהירח עמד על אילון אלא שנראה לעין כל כאילו השמש עמד ולא זז ממקומו ולא שקע ולא נראה כאילו הירח עמד ולא זז ממקומו ולא עלה ולא נראה עד שנגמר הנס ולא שהיה הנס בשמים ולא בירח אלא בארץ ולא שהיה הנס בגבעון ולא בעמק אילון אלא שהיה הנס בכל העולם כולו ולא שהיה הנס ביום ולא בלילה אלא שהיה הנס ביום ובלילה ולא שהיה הנס בלילה ולא ביום אלא שהיה הנס ביום ובלילה ולא שהיה הנס ביום ובלילה

ואם

ב

ואין לו לשלם לו כלום. ואם אמר לו שלם לי ואני אשלם לך א

שלום כשם לי שמעו ובאו לי שלומים ושלום לכל ישראל אמן סלה שלום עליכם ורחמי אלהים עליכם ועל כל ישראל אמן סלה
לפי שראיתי שמעשה הדברים הללו שנעשו בעיר ווירמיישא ובעיר שפיר ובעיר מגנצא ובעיר וורמיישא ובעיר שפיר ובעיר מגנצא
ובכל מקום ומקום שהיו שם קהלות קדושות ונכבדות ועשו שם קידוש השם גדול ונורא ונתנו נפשם על קדושת השם
ועל יחוד שמו הגדול והנורא ועל תורתו הקדושה ועל עבודתו ועל אהבתו ועל יראתו ועל מצותיו ועל חסידותו ועל
קדושתו ועל טהרתו ועל כל מה שכתוב בתורתו הקדושה ובנביאים ובכתובים ובדברי חכמינו ז"ל ובכל ספרי הקדש
ובכל מה שכתוב בתורתו הקדושה ובנביאים ובכתובים ובדברי חכמינו ז"ל ובכל ספרי הקדש ובכל מה שכתוב בתורתו
הקדושה ובנביאים ובכתובים ובדברי חכמינו ז"ל ובכל ספרי הקדש ובכל מה שכתוב בתורתו הקדושה ובנביאים
ובכתובים ובדברי חכמינו ז"ל ובכל ספרי הקדש ובכל מה שכתוב בתורתו הקדושה ובנביאים ובכתובים ובדברי
חכמינו ז"ל ובכל ספרי הקדש ובכל מה שכתוב בתורתו הקדושה ובנביאים ובכתובים ובדברי חכמינו ז"ל ובכל
ספרי הקדש ובכל מה שכתוב בתורתו הקדושה ובנביאים ובכתובים ובדברי חכמינו ז"ל ובכל ספרי הקדש ובכל

[illegible] [illegible] [illegible] [

Pankow b/ Berlin

Alb. Katz, Florastr. 58

~~Fir. L. Rosenberg, Lindenstr. 13~~

Direktor Wilinsky, Pirnaerstr. 16

ישראל
שי' לפי הוגש
מאשרים מוצאים

NOVELLA: NEZIKIN;
KODASHIM

AUERBACH

Y.U.
MS. 14

APPLIANCE CHAIN CAN MEET ALL COMPETITION!
Here's a chance to delig
Mom with a Crosley original
at a price you'll
believe!
118 88

datacolor
cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19